Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2195 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 24 mai 1956

În numărul de azi

O comoară — metodele fruntașilor

Un bătrîn, odată, simțindu-și sfîrșitul aproape, și-a chemat feciorii și le-a spus:

— In țarina pe care v-o las moștenire este ascunsă o comoară. Eu nu-i cunosc locul; voi căutați-o pretutindeni.

Indată după moartea tatălui, copiii au pornit nerăbdători la cîmp. Au săpat, au desfundat, n-a rămas nici o palmă de pămînt nerăscolit. Comoara însă n-au găsit-o.

Abia mai tîrziu și-au dat seama unde se află comoara pe care le-a dăruit-o bătrînul. Insămînțînd pămîntul răscolit, au obținut la recoltat belșug de roade. Aici era comoara: în munca lor și-n rodnicia țarinei.

Și-n țara noastră sînt nenumărați căutători de comori, dar nu ca cei din poveste. Ei cunosc bine și locul și tainele și modul în care pot scoate la lumină bogățiile pămîntului. Aceștia sînt fruntașii recoltelor bogate. Ii găsim răspîndiți în toate colțurile țării.

In stepa dobrogeană, în comuna Cuza Vodă, există o gospodărie colectivă a cărei faimă a depășit de multă vreme hotarele comunei. Pînă deunăzi colectiva a avut ca vecină, tot în Cuza Vodă, o întovărășire agricolă. Țăranii muncitori întovărășiți au obținut în fiecare an producții sporite. Munceau oamenii cu sîrg și roadele muncii lor creșteau. Dar în țarinile colectiviștilor, străjuite de perdelele de protecție, parcă erau ascunse comori nesecate. Dacă am fi fost în toamna trecută acolo, în zilele cînd se cîntăreau boabele culese de pe cîmpuri, am fi văzut că numai la grîu colectiviștii au obținut cu 200 kg. mai mult la fiecare hectar, iar la porumb cu 400 kg. Plusul acesta, înmulțit cu sutele de hectare care au fost însămînțate cu grîu și porumb, totalizează multe zeci de mii de kilograme — o comoară. Care-i taina ei? Munca făcută în colectiv după învățămintele agrotehnice. Nu spun numai cărțile, o spun oamenii care le-au citit și au aplicat apoi cele învățate, o dovedesc producțiile obținute. De faptul acesta s-au convins și întovărășiții și nu de mult au intrat cu toții în gospodăria colectivă.

Una din metodele pe care fruntașii recoltelor bogate o aplică cu strictețe este efectuarea la timp a lucrărilor de întreținere a culturilor. Lupta împotriva buruienilor, care în acest an au condiții bune de dezvoltare, nu e ușoară — aceasta este un lucru știut de fruntașii recoltelor bogate. Iar cei ce nu vor ca buruienile „să mănînce din strachină cu ei" încep de îndată îngrijirea culturilor, grăpatul, plivitul și prășitul lor.

Fruntași ai recoltelor bogate nu sînt însă numai printre colectiviști. Sînt mulți și printre tinerii mecanizatori. Aceștia, antrenați campanie de campanie în lupta pentru sporirea continuă a producției agricole, au căpătat cu timpul o bogată experiență. Oare această experiență nu constituie o comoară? Ei știu că folosind cu pricepere metoda graficului orar la lucrările din cîmp, își pot controla în fiecare oră realizările și-și pot organiza munca în așa fel încît în aceeași unitate de timp să execute un volum de lucrări mereu sporit. Știu de asemenea că organizarea muncii în cadrul brigăzii și folosirea rațională a puterii de tracțiune a tractorului sînt factori care contribuie în mare măsură atît la depășirea normelor de producție cît și la însemnate economii. Că metodele acestea sînt bune, s-au convins mulți și de aceea în primăvara aceasta pe terenurile gospodăriilor de stat sau pe ogoarele gospodăriilor colective pot fi văzute multe tractoare care trag pe brazdă nu numai o mașină agricolă, ci un agregat format din mai multe mașini. Sporește astfel productivitatea muncii, se reduce timpul de efectuare a lucrărilor, iar prețul de cost se reduce simțitor.

Metodele inaintate constituie o cheie a succeselor în orice ramură de producție. Din această cauză ele trebuie să fie popularizate pe scară largă și tot mai mulți trebuie să fie aceia care le folosesc.

Multe inițiative prețioase se nasc la locurile de muncă ale mecanizatorilor, în S.M.T.-uri, brigăzi, așa cum s-au născut și inițiativa utemiștilor din S.M.T. Chirnogeni — aceea ca nici un tînăr mecanizator să nu rămînă sub plan. Datoria organizațiilor U.T.M., a activiștilor utemiști este de a sprijini asemenea inițiative, de a ajuta pe tineri ca în cinstea celui de al doilea congres al U.T.M. să obțină noi succese în producție. Pămîntul nostru ascunde neprețuite comori. Trebuie să știi însă cum poți să i le smulgi. Nu se lasă furat și de aceea este nevoie de muncă neobosită pentru ca să-ți dea ceea ce-i ceri. Cum să muncești poți învăța de la căutătorii de comori, de la fruntașii recoltelor bogate, care au strîns în timpul muncii lor un tezaur de învățăminte.

Și învățămintele pe care le capătă să le aplice de îndată în practică, pentru ca să smulgă și ei din comorile pămîntului.

„Scînteia tineretului"

Plecarea unei delegații a C.C. al P.M.R. în Albania

Miercuri dimineața a părăsit Capitala plecînd spre Tirana tovarășul Ion Cozma, secretar al C.C. al P.M.R. care va participa la lucrările celui de al III-lea Congres al Partidului Muncii din Albania.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, tovarășul Ion Cozma a fost condus de tovarășii: Leonte Răutu, J. Fazekaș, Petre Lupu, Ghizela Vass, V. Cristache, Pavel Țugui, precum și de activiști ai C.C. al P.M.R.

A fost de față Żeqi Agolli, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Albania la București.

(Agerpres)

Buletin medical cu privire la starea sănătății președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a prezentat în ziua de 22 mai 1956 un nou acces de insuficiență coronariană acută însoțit de pericardită. Starea generală satisfăcătoare, pulsul 100 pe minut cu rare neregularități, temperatura 38 cu 2, tensiunea arterială și respirația se mențin satisfăcător.

Deva 23 mai 1956.

Acad. N. G. LUPU
Prof. C. ILIESCU
Conf. T. SPIRCHEZ
Conf. F. KOPPICH
Dr. E. FRONESCU
Dr. E. CABA

În cinstea Congresului UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Contribuția tinerilor din regiunea Iași

Tinerii din regiunea Iași înscriu zilnic noi realizări în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M.

Numărul brigăzilor de producție ale tineretului din întreprinderi s-a ridicat în prezent la 178, iar cele de calitate și economii la 83. Cele 23 cursuri de minim tehnic, organizate în fabricile și uzinele regiunii, sînt frecventate de peste 2.000 de tineri. In ultimele două luni, peste 160 de tineri ieșeni, printre care Dumitru Țiplea, ing. Kiss Andrei, Oliviu Răhăianu și alții de la fabrica de rulmenți din Bîrlad, au prezentat interesante propuneri de inovații și raționalizări.

In ultimele trei luni, tinerii muncitori din regiunea Iași au colectat 134.500 kg. de fier vechi, fruntași fiind tinerii de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași și cei de la Atelierele C.F.R. Pașcani. 6.000 de tineri din orașele Iași, Bîrlad, Vaslui, Huși, și Pașcani au prestat în ultima vreme 45.000 ore de muncă voluntară la plantări de pomi, amenajări de spații verzi etc.

Contribuția tinerilor din regiunea Iași se face mult simțită și în acțiunea de cooperativizare a agriculturii. In cele 231 gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, constituite de la începutul anului pînă acum, au intrat aproape 2.500 de tineri. Aproape 100 de tineri au desfășurat o rodnică muncă politică în vederea constituirii acestor unități agricole socialiste. Intre altele, ei au contribuit la organizarea a 24 de vizite ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală în gospodăriile colective.

Un miting însuflețit

In curtea uzinelor „Republica" din Capitală s-a improvizat în numai cîteva minute o tribună. Și asemenea unui roi de albine, tinerii roiesc în jurul ei. Ei au fost anunțați că imediat după schimb are loc un miting în vederea întîmpinării cu noi succese în producție a Congresului U.T.M.

E multă animație. Tinerii au analizat din timp posibilitățile lor și-au stabilit angajamentele pe care au să și le ia în cinstea Congresului. Urmează acum doar să le aducă la cunoștința colectivului.

Zău, dar asta nu-i o treabă ușoară. E atîta tineret adunat aici. Poate cine știe, te intimidezi... Ilie Marin, de la secția electrică, nu e de loc un orator bun. Dar e în schimb un foarte bun responsabil de brigadă. Poate greșește, dar el îl roagă pe Bîrsan, un membru al brigăzii, să vorbească în locul lui.

Iată, la tribună urcă mai mulți tineri. Sînt membri ai comitetului U.T.M. Tînărul inginer Constantin Stănescu deschide mitingul. Tinerii îl iubesc cu toții pentru prețioasele sale sfaturi. El dă citire angajamentului centralizat pe baza angajamentelor a numeroși tineri ai brigăzii.

„In cinstea Congresului U.T.M. tineretul uzinei noastre se angajează să realizeze economii în lei echivalente cu fabricarea a douăzeci tone țeavă de un țol și jumătate; să colecteze trei vagoane de fier vechi; să presteze 3000 ore de muncă voluntară la baza sportivă a uzinei. Una din primele zile ale lunii iunie tinerii au declarat-o ziua curățeniei uzinei".

Urmează discuții. Tinerii își iau angajamente individuale și pe brigăzi. De pildă, Ioan Manole, în numele brigăzii de la secția filetaj, al cărei responsabil este, s-a angajat ca în cinstea Congresului U.T.M. să realizeze planul lunar pînă la 27 iunie. Ilie Marin prinde curaj. Iată-l acum la tribună.

„Tovarăși — spune el — brigada noastră de la secția electrică se angajează ca în cinstea Congresului U.T.M. să rebobineze peste plan 12 electromotoare și să dea motoare rebobinate de cea mai bună calitate. Și se mai angajează să presteze 30 ore muncă voluntară la baza sportivă a uzinei".

Și mulți alți tineri au vorbit în acelaș fel.

Două angajamente

Lucrurile s-au petrecut cît se poate de simplu. Oțelarii (prin oțelari la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie" se înțelege brigada condusă de Nicolae Nicolau), s-au angajat ca în cinstea Congresului U.T.M. să elaboreze trei șarje peste plan. Trei șarje, oricum nu e o glumă. Dar tinerii, în raport cu forțele lor, au cîntărit bine acest angajament și-au ajuns la concluzia că dacă vor munci mai organizat decît pînă acum îl vor putea îndeplini.

Vestea aceasta l-a surprins însă pe Aurel Culeasă, secretarul organizației U.T.M. de la secția cazangerie. Oțelarii, trei șarje! a cumpănit el. Și cum sta așa gînditor a socotit pentru o clipă că om mai retras ca Ion Stoian secretarul oțelarilor nu se mai pomenește. Aseară doar a mers cu Stoian pe stradă, au discutat cîte toate, l-a întrebat cum se simte în noua locuință, au adus vorba și despre Congres, dar despre acest angajament Stoian n-a suflat o vorbă. Și a avut dreptate. Pentru că așa cum avea să afle și Culeasă mai tîrziu, Stoian nu s-a pronunțat asupra angajamentului pe care secția avea să și-l ia în cinstea Congresului, pînă nu avea să cunoască părerea fiecărui tînăr.

Acum, Culeasă știe că secția cazangerie, al cărei secretar este se bucură de multă popularitate în uzină. Și poftim oțelarii, partenerul lor cel mai puternic în întrecere, de multe ori le-a luat-o ca și acum, înainte. „Cu siguranță că vor să-și ia înapoi drapelul" — și-a zis Culeasă. Și-l vor chiar înainte de Congres! Zău, n-au idee rea. Dar nu ne cunosc pesemne". Deodată îi mai veni în minte cele două vagoane de fier vechi pe care oțelarii se angajaseră să le colecteze în cinstea Congresului, cele 150 ore de muncă voluntară pe care aveau să le presteze pentru înfrumusețarea curții și se pomeni zicînd: „Frumos angajament!".

Apoi își aminti că încă de alaltăieri discutase cu tinerii din secție asupra angajamentului ce avea să-l ia secția în cinstea Congresului. Și socotind că tinerii au avut destul răgaz să se gîndească îi convocă la o consfătuire în pauza de prînz. Se aprinse iarăși: „Oțelarii vor drapelul, de sigur. Să vedem numai dacă vor cazangiii să-l dea".

Precum se vede nu e deloc ușor să deții drapelul de secție fruntașă.

In consfătuire au vorbit mai bine de jumătate din tineri. Părerea unanimă a tinerilor secției de cazangerie a fost să se ia următorul angajament care merită să fie popularizat. Tinerii din secția cazangerie se angajează ca în cinstea Congresului U.T.M. să realizeze peste plan reparații capitale la patru cazane de locomotive; să execute 2.000 de antretoaze peste plan; să colecteze două vagoane de fier vechi; să presteze 200 ore muncă voluntară pentru înfrumusețarea curții. In această perioadă să nu existe nici o întîrziere și nici o absență nemotivată.

Vizita delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Oaspeți dragi în uzină

Aspecte din timpul vizitei delegației parlamentare sovietice în uzinele „23 August": o întîlnire prietenească între o deputată sovietică și o muncitoare romîncă și o parte din participanții la mitingul din sectorul mecanică.

Uzinele „23 August". O dimineață de mai în care soarele și ploaia fac casă bună. In curtea uzinelor un grup numeros așteaptă. Minutele se scurg mai greu ca de obicei. Insfîrșit, se ivește un convoi de automobile. Au sosit oaspeții sovietici — membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. care ne vizitează țara.

Totul s-a petrecut firesc, ca o întîlnire între prieteni. Strîngeri de mînă, prezentări, cîteva fotografii în grup și pe nesimțite s-a stabilit o legătură, aș spune, intimă între oaspeți și gazde. Nu era nimic protocolar. Părea o vizită în casa unor cunoscuți ce-ți sînt dragi. E drept, casa era cam spațioasă, iar locatarii ei cam mulți, dar aceasta nu altera cu nimic simțămintele de prietenie, căldura întîlnirii.

Primul popas a fost făcut în cabinetul directorului general. Acolo deputații sovietici au aflat istoricul fabricii, drumul lung și spinos de la modestele ateliere de reparații din 1924 pînă la modernele uzine din zilele noastre.

Dar vizita a început de fapt în secția forjă grea. O lozincă în limba rusă i-a întîmpinat pe oaspeți, însă poate mai grăitoare decît cuvintele scrise pe panou erau gesturile prietenești ale muncitorilor, bucuria cu care au salutat pe solii poporului sovietic. Mașinile uriașe produceau un zgomot infernal. Interpreții cu greu reușeau să mențină firul discuțiilor. Dar într-un colț, simplu, fără ca măcar o singură vorbă să fie schimbată, are loc o întîlnire prietenească pe care fotografii s-au grăbit s-o înregistreze pe peliculă: Vera Rincinovna Boianova, ministrul Sănătății al R.A.S.S. Buriat-Mongole s-a apropiat de electriciana Dorina Riglevit, i-a strîns mîna și a îmbrățișat-o. Un alt deputat sovietic i-a dat muncitoarei buchetul de garoafe roșii pe care îl primise la intrarea în uzină.

Oaspeții sînt întrebați în ce secție doresc să meargă. Și cum secția motoare se pare că-i interesa, popasul următor al vizitei a avut loc acolo.

În fața strungului lui Sotir Bădulescu se opresc cîțiva deputați sovietici. Strungarul tocmai terminase o piesă. Conducătorul delegației sovietice, tovarășul F. R. Kozlov, o ia în mînă și o examinează.

Intreabă:

— Cît cîntărește?

Ii răspunde strungarul Bădulescu.

Urmează o nouă întrebare:

— Cît cîntărea piesa semifabricată?

Tovarășul Kozlov nu pare mulțumit de noul răspuns.

— Se consumă prea mult șpan. Ar trebui să se schimbe metoda de muncă.

Urmează apoi o discuție oarecum tehnică. Tovarășul Kozlov povestește ceva din experiența sovietică iar cei din jur îl ascultă atenți. Desigur, un sfat folositor...

Continuă vizitarea altor secții. La un moment dat cîțiva tovarăși sovietici se opresc în fața unei table negre pe care cineva scrisese cu creta anunțul unei adunări generale a organizației U.T.M. Tovarășul Putinică, directorul general al uzinelor, îi spune tovarășului Kozlov:

— Imi pare rău că nu-s utemist...

Frol Romanovici rîde și-i răspunse:

— Sînt de acord. Dar cu toții trebuie să fim utemiști, chiar dacă avem barbă...

Deputaților sovietici li se arată secția de vagoane, apoi cuptoarele Martin după care delegația se îndreaptă către secția mecanică. Aci, două mii de muncitori așteptau pe oaspeții sovietici. Aplauze nesfîrșite răsună la intrarea lor în hală. La o tribună improvizată, președintele comitetului sindical, tov. Gheorghe Șerbănescu transmite delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. salutul fierbinte și frățesc al muncitorilor uzinei.

Urmează un alt vorbitor — Constantin Duță, maistru în sectorul construcții mecanice care arată dragostea muncitorilor din sectorul său și din întreaga uzină, față de poporul frate sovietic. Primit cu puternice aplauze ia cuvîntul Mihail Safranovici Sinița, prim-secretar al comitetului orășenesc Kiev al P.C. al Ucrainei. Cuvîntarea lui a exprimat prietenia poporului sovietic față de cel romîn, interesul cu care oamenii sovietici urmăresc succesele noastre în construcția socialismului. Cu aceeași căldură, este primit și tovarășul Ionas Ionovici Vildjunas, președintele Comitetului executiv al Sovietului orășenesc din Vilnius (R.S.S. Lituaniană).

...Mitingul a luat sfîrșit. Aplauze îndelungate însoțesc salutul tovarășului Vildjunas în cinstea prieteniei romîno-sovietice.

Oaspeții sovietici părăsesc uzina. Desigur, ei vor păstra amintirea primirii prietenești, plină de dragoste, pe care colectivul uzinelor „23 August" le-a făcut-o.

E. O.

Cu prilejul vizitării Combinatului Poligrafic „Casa Scînteii" doresc să transmit tinerilor cititori ai ziarului „Scînteia tineretului" și întregului tineret romîn salutul meu fierbinte și cele mai bune urări la învățătură celor din școli și institute, și spor la muncă tinerilor din fabrici, uzine și de la sate.

Sînt fericit că am prilejul să cunosc viața și munca oamenilor muncii din orașele și satele Republicii Populare Romîne, precum și minunatul tineret romîn.

Pe curînd, dragi prieteni!

23/V 56

ALEKSANDR FILIPOVICI DIORDIȚA
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Moldovenești, membru al delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Citiți în pag. III-a

ALTE RELATĂRI ASUPRA VIZITELOR DELEGAȚIEI SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

STUDENȚII ÎN EXAMENE

700—800; aceasta este cifra medie a studenților care frecventează în aceste zile premergătoare examenelor biblioteca mare a Institutului de petrol și gaze din București (fotografia nr. 1). Cei care o deservesc sînt asaltați în fiecare moment mereu de alți studenți care au nevoie de cursuri, manuale de specialitate, cărți tehnice etc. Biblioteca este de fapt locul preferat al studenților pentru studiu. Aici e liniște, lumină, spațiu și în plus ai un coleg în dreapta sau în stînga ta care iți poate veni în ajutor atunci cînd ai nevoie de o lămurire. De aceea, chiar dacă studentul n-are nevoie de un curs de la bibliotecă, vine să revadă notițele, să facă un conspect, o lucrare, prețuind fiecare clipă din timpul pe care-l mai are pînă la apropiatele examene.

Studiul nu se desfășoară însă numai în bibliotecă. Sînt lucrări care necesită o sală mai mică, mese speciale pentru planșe, aparate — mai ales pentru ultimul an care lucrează acum la proiectul pentru examenul de stat. Firește, Institutul s-a îngrijit și de acești studenți și le-a pus la dispoziție săli special amenajate. Pînă la predarea proiectului mai au doar patru zile și fiecare student lucrează intens pentru a-l termina. Profesorii, conferențiarii și asistenții vin foarte des printre ei, le dau consultații, îi ajută să se descurce. Fotografia nr. 2 surprinde tocmai un asemenea aspect. Tovarășul conferențiar doctor Beca Constantin dă lămuriri studentei Elena Lazăr, din anul V al Facultății de geologie, pentru proiectul de geologie de șantier petrolifer.

In unele facultăți însă, studenții au și început examenele, iar rezultatele sînt firește, corespunzătoare pregătirii fiecăruia. Cei care au învățat nu se pot plînge de exigența profesorilor — pentru că știu, că cei care examinează nu sînt sgîrciți la notă atunci cînd studentul cunoaște bine materia. Așa s-au întîmplat lucrurile și la examenul de radioactivitate susținut de anul IV al Facultății de fizico-matematici — secția fizică atomică. Tovarășul profesor Alexandru Sanielevici, membru corespondent al Academiei R.P.R., la examen a fost exigent cu studenții. Cu toate acestea, din cei 11 studenți pe care-i ascultase din grupa 831, șapte au primit calificativul „foarte bine" trei calificativul „bine" și unul singur „suficient". (În fotografia nr. 3 tov. profesor Sanielevici verifică cum a lucrat studenta Adriana Laslo la subiectul pe care l-a primit).

Care dintre studenții mediciniști nu știe cît de greu este un examen la clinica medicală? Examenul acesta este subîmpărțit în alte patru examene — un examen practic — medicină internă, endocrinologie și balneologie. Și totuși, cînd cunoști toată materia poți să faci față chiar și acestui examen greu, deși mulți studenți din anul IV al Facultății de medicină generală din București, care au obținut la examene rezultate nesatisfăcătoare învinuiesc comisia de severitate exagerată. A fost oare mai puțin severă comisia cînd a examinat-o pe studenta Elena Văsîi, care a obținut rezultate bune la toate aceste examene? Nu, desigur. Alta este cauza. Elena Văsîi a învățat bine materia și a răspuns cu multă siguranță. (În fotografia 4-a studenta Elena Văsîi în timpul examenului practic consultînd bolnava în prezența tov. doctor asistent Bantea Corneliu pentru a întocmi fișa de observație.

4

2

3

ȘTIINȚA pentru toți TEHNICA

Aparat de semnalizare S.O.S. automat * Girocompasul și ficele sale * *Echograful*

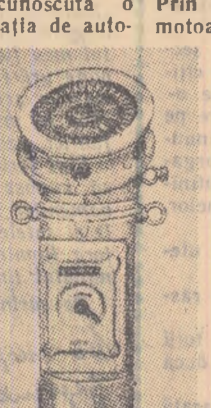

Vizitatorul care intră în expoziția de mecanică fină — medicina-electrotehnică — a R.D.G. din parcul „I. V. Stalin" este impresionat de marea varietate a exponatelor, de domeniile foarte diferite de care acestea aparțin.

In mijlocul standului cu instalații de semnalizare pentru calea ferată și navigație se află cîteva aparate vopsite în cenușiu, care nu ne „spun" nimic la prima vedere.

Navigația modernă nu poate fi însă concepută fără ajutorul lor. Ele formează o „sfîntă treime" nelipsită de pe bordul nici unui vas: aparatul de radioemisie și recepție, girocompasul și sonda ultrasonoră. Aparatul de radioemisie și recepție expus, poate lucra atît pe unde medii cît și pe unde scurte, în telegrafie cît și în telefonie. Puterea sa este de 100 wați. Agregatele sale, în număr de 10, sînt montate în niște sertare (rack-uri) ce se pot demonta separat pentru întreținere și control. Partea cea mai interesantă și mai puțin cunoscută o constituie însă instalația de auto-alarmă. Pentru semnalul „SOS" pe mare este rezervată lungimea de undă de 600 m. Convențiile maritime internaționale obligă fiecare navă să aibă la bord o instalație de radioemisie și recepție și să asigure un serviciu permanent de ascultare pe frecvența de pericol.

Instalația de auto-alarmă se compune din două părți: prima este instalația de emitere automată a semnalului de alarmă. Pentru aceasta este necesar să se regleze butoanele indicînd poziția vasului (grade și minute de longitudine și latitudine) și să se apese pe butonul roșu din stînga ce poartă inscripția „S.O.S.". Aparatul începe să emită automat de cîte trei ori semnalul „S.O.S.", indicativul (numele) vasului și poziția vasului. Ne dăm seama de utilitatea acestei instalații cînd ne gîndim că au existat zeci de radiotelegrafiști eroi care s-au scufundat sau au ars în cabina lor transmițînd fără încetare semnalul de pericol.

Compas reproducător pentru timonerie

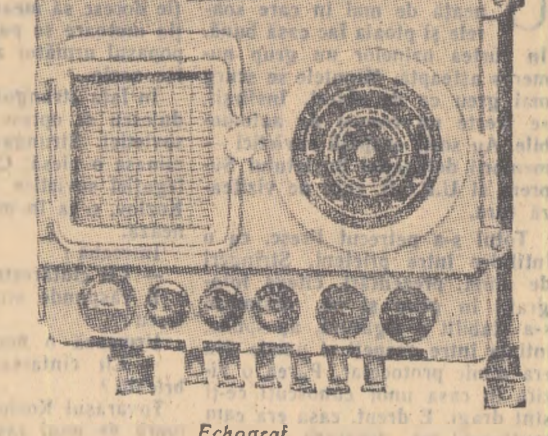
Partea a doua a instalației de auto-alarmă (în dreapta primei) realizează ascultarea automată pe frecvența de pericol. In cazul cînd recepționează un semnal de pericol, instalația declanșează automat cîteva semnale optice și acustice (sirene, claxoane) așezate în mai multe locuri pe navă (pe panoul standului este expusă o asemenea sirenă).

Busola giroscopică se compune din mai multe agregate. Cel mai important este girocompasul propriu zis, care conține 2 giroscoape cu axele orizontale. Ele nu pot fi influențate de nici o forță perturbatoare de natură magnetică, iar indicația girocompasului nu depinde de variațiile magnetismului terestru, indicînd riguros nordul geografic, indiferent în ce punct al globului se află nava. Prin intermediul unor servomotoare electrice foarte sensibile, așa numitele motoare Ferraris, girocompasul acționează de la un tablou central 12 busole care reproduc indicațiile sale. Putem vedea in stand 4 asemenea tipuri de repetitoare destinate diverselor posturi de pe vas, cum ar fi timoneria, puntea de comandă, cabina hărților cabina căpitanului. Cel destinat ultimelor două posturi are dimensiuni mici, este lipsit de cadran, însă dă indicațiile cele mai precise. Prin lupa de pe capacul său se poate citi cursul (direcția navei) cu o precizie de 6 minute.

Insfîrșit, instalația mai conține și un aparat de înregistrare automată a direcției navei. Inregistrarea se face cu ajutorul unui ac de safir pe o bandă de hîrtie parafinată.

Al treilea aparat este echograful, care înlocuiește pe romanticul matroz aruncător de sondă al vechilor corăbii care, în zonele periculoase cu bancuri de nisip, stînci, adîncimi mici, arunca cu dibăcie plumbul sondei legat de „linie" și anunța cu glas cîntat diversele adîncimi măsurate după numărul de noduri ale sforii.

Sondele ultrasonice, puse la punct în ultimele zeci de ani, se compun dintr-un emițător și un receptor de ultrasunete fixate pe fundul vasului. Emițătorul (de tip cu magnetostricțiune) trimite spre fundul mării impulsuri ultrasonore ce durează numai o miime de secundă la intervale regulate de o șeptime pînă la 2 secunde. Timpul necesar pentru ca ecoul impulsului ultrasonor care se reflectă de fundul mării să se întoarcă la receptor ne va da adîncimea mării sub vas. Aparatul expus permite ca această adîncime să fie atît înregistrată, cît și citită direct în metri pe scala din dreapta, unde este indicată de un punct luminos.

Echograf

Sonda ultrasonică, în afară de asigurarea securității navigației mai permite și reperarea și urmărirea bancurilor de pești, devenind astfel și un ajutor de neprețuit al flotelor de pescuit.

La expoziția R. D. Germane

Noutăți

Revista sovietică „Radio" a publicat nu de mult o notiță despre receptoare de radio-brățară care sînt alimentate cu energie electrică obținută chiar din undele radiofonice. „Vechile" aparate radio-brățară erau alimentate de o baterie proprie minusculă, care ocupa totuși jumătate sau chiar mai mult din volumul aparatului. Eliminînd bateria noul aparat cîștigă și mai mult spațiu. In ce fel obține aparatul energia electrică necesară pentru a funcționa?

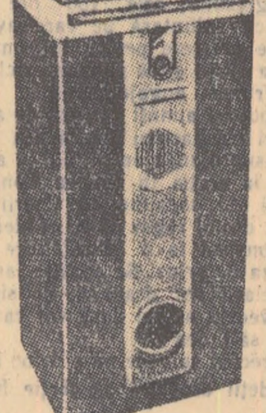
In afară de antena principală acest aparat mai are o antenă auxiliară care duce la un contur special energia oscilațiilor de înaltă frecvență ale unei stații puternice de radioemisie din apropiere. Acest contur se acordează la această stație, iar curenții de înaltă frecvență primiți, după ce trec printr-o diodă cu cristal și printr-un condensator, alimentează lămpile cu semiconductori.

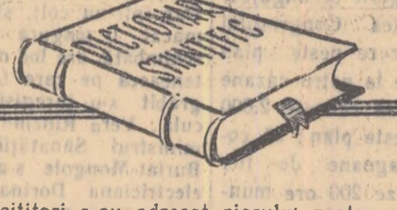
Antena de la alt contur folosește pentru recepționarea posturilor dorite.

★

In Anglia se fabrică un aparat telefonic care răspunde singur la apel atunci cînd persoana chemată nu este acasă, iar dacă este necesar, înregistrează comunicarea pe care o face persoana de la celălalt capăt al firului.

După 10 secunde de la primul apel, un releu special pune în funcțiune aparatul vorbitor și în receptorul persoanei care cheamă se aude răspunsul că aparatul este gata de înregistrare (ea se face pe bandă de magnetofon). Cînd se termină înregistrarea, aparatul mai „ascultă", pentru orice eventualitate, 6 secunde, apoi se deconectează și eliberează linia de telefon. „Convorbirea" se întrerupe imediat numai atunci cînd centrala telefonică emite un semnal care îi indică închiderea telefonului în cealaltă parte a firului.

Numeroși cititori s-au adresat ziarului nostru, exprimîndu-și dorința de a li se explica diferiți termeni științifici și tehnici. Indeplinindu-le dorința, redacția a introdus această rubrică care, în pagina de față, explică cîțiva termeni. Rubrica va apare periodic în pagina „Știință și tehnică pentru toți".

POLICLORVINIL: o rășină sintetică a cărei parte componentă principală este o masă plastică de clorvinil. Din policlorvinil se fac materiale electro-izolatoare, imitație de piele etc. Ca materie primă pentru obținerea sa se folosește un gaz, etilena, care poate fi obținut la prelucrarea țițeiului, sau acetilena, gaz mai cunoscut, folosit la sudura autogenă. Din aceste gaze se obține gazul clorvinil. Moleculele de clorvinil se leagă ușor una cu alta și formează molecule complexe lungi, adică se polimerizează. Policlorvinilul arată ca un praf alb. Denumirea de „policlorvinil" arată că molecula acestei substanțe s-a format — așa cum un lanț se formează din verigi — din combinarea a numeroase molecule de clorvinil (în limba greacă „poli" înseamnă mult). După prelucrarea la valțuri sau presare cu substanțe plastificatoare policlorvinilul devine flexibil și plastic. El poate căpăta orice culoare prin adăugarea coloranților respectivi.

TERMISTOR: semiconductor (corp cu o conductibilitate electrică mai mică decît a conductorilor și mai mare decît a izolatorilor) a cărui rezistență electrică variază foarte mult cu temperatura. Această proprietate a lor este folosită în termometre de mare sensibilitate.

TERMOSTAT: aparat sau dispozitiv care menține o temperatură constantă într-un volum dat. Dacă temperatura menținută constant este o temperatură joasă, dispozitivul se numește criostat. (krios = rece, frig).

Jocuri

1. Puteți așeza 9 monezi astfel ca să se formeze 8 rînduri de cîte 3 monezi? Vi se parte curios? Incercați căci e posibil. Iată ceva și mai simplu. Așezați în așa fel 12 monezi ca să se formeze 7 rînduri de cîte 4 monezi.

2. Ați putea obține din cifrele 1;1;1;1;1;1; suma 12?

3. Descompuneți cifra 2 în fracții pe care să le adăugați în pătrățele (pe lîngă cifrele de acolo) în așa fel încît sumele cifrelor după toate direcțiile (orizontal, vertical și diagonal) să fie 9. Ce fel de fracții vor fi acestea și unde le veți așeza?

2	2	4
5	3	1
1	4	3

MEDALION ȘTIINȚIFIC

Victor Anestin

Intr-o zi ploioasă a lunii noiembrie 1918, un grup puțin numeros, conducea pe ultimul său drum pe Victor Anestin, unul dintre cei mai valoroși scriitori popularizatori din țara noastră. Omul care scrisese și tradusese aproape o sută de lucrări de popularizare, întemeiase reviste și asociații pentru răspîndirea cunoștințelor științifice și efectuase o serie de cercetări originale, a murit în cea mai neagră mizerie la 43 de ani, cînd mai era încă în plină putere de creație. Pentru înmormîntarea lui a trebuit să fie organizată o colectă printre muncitori, elevi și prieteni.

Victor Anestin a fost pe nedrept dat uitării. Opera acestui apostol al științei — cum l-a numit într-o scriere a sa acad. C. I. Parhon — cuprinde lucrări care nu și-au pierdut nici astăzi interesul, iar acela care va încerca să scrie biografia sa, va avea prilejul să dezvăluie viața unui om de o înaltă ținută morală și intelectuală, a unui pasionat al cunoașterii științifice și al culturalizării maselor. Iată de ce schițarea cîtorva date sumare despre Anestin în această pagină, care răspunde setei de cunoștințe a tineretului, ni se pare deosebit de oportună.

Unii învățați contemporani cu el au încercat să-i conteste în timpul vieții calitatea de om de știință, bazîndu-se pe faptul că nu avea nici o diplomă universitară. E adevărat că Victor Anestin a fost un autodidact. Fiu al unui actor talentat și lipsit de mijloace Anestin n-a putut pătrunde în facultatea de științe. Venit la București ca absolvent al liceului din Craiova, el a început să-și cîștige traiul lucrînd în calitate de corector pe la diferite ziare, în condiții dintre cele mai grele.

Dar, tînărul îndrăgostit de știință nu s-a descurajat. Ori, de cîte ori avea timp liber, citea prin biblioteci, audia cursuri universitare, învăța limbi străine (a învățat franceza, rusa, spaniola, engleza, germana, italiana și suedeza). Cînd mai tîrziu cunoștințele lui l-au impus în ochii celor din jur și a început să lucreze ca reporter și redactor la diferite publicații, își cheltuia cea mai mare parte din banii cîștigați pentru a-și cumpăra cărți și a sprijini diferite acțiuni culturale. Biblioteca sa de astronomie a devenit în cîțiva ani cea mai bogată din țară, iar cronicile sale științifice erau urmărite cu mult interes.

Activitatea de cercetător a lui Anestin a început să se facă remarcată în primul deceniu al veacului XX. Rezultatele observațiilor sale asupra planetei Venus și altor corpuri cerești, rod al unei munci creatoare încordate, au fost prezentate în comunicări la Academie, iar numeroase publicații științifice străine le-au reprodus („The Nature", „L'Astronomie" etc.). O muncă migăloasă i-a permis să analizeze pentru prima dată în țara noastră, într-o serie de studii, felul cum sînt prezentate în cronici, letopiseți, basme etc. diferite fenomene cerești și să tragă o serie de concluzii semnificative. Astronomi renumiți ai vremii, ca Lowell și Flamarion, se interesau de cercetările lui și întrețineau cu el o corespondență științifică susținută.

Oricît de însemnată este însă această activitate științifică, care dovedește pe deplin că Victor Anestin a fost un cercetător valoros, marile sale merite sînt datorate mai ales vastei lui munci de propagandist al științei. Om cu preocupări multilaterale, el a scris minunate povestiri din domeniul fizicii, geografiei și tehnicii, în care imaginea artistică se îmbină cu profunzimea ideilor și cu un suflu cald de omenie. Ca și pe Flamarion — pe care îl numea adesea maestrul său — astronomia l-a pasionat cel mai mult. A tradus din autori străini și a scris nenumărate lucrări pline de farmec privitoare la structura Universului, comete, meteoriți, Soare, planete, risipind cu argumentele omului de știință întunericul superstițiilor. Dornic să atragă cît mai mulți tineri spre studiul lumii astrale, dădea adesea în cărțile lui indicații practice pentru observarea diferitelor fenomene cerești, recunoașterea constelațiilor pe bolta cerească, construirea de instrumente astronomice.

Lui îi datorăm apariția primei reviste astronomice din țara noastră („Orion"), în care au fost publicate articolele unor învățați renumiți și tot el a fost animatorul unor reviste de popularizare a științei ca „Ziarul Științelor Populare", care s-au bucurat de o largă apreciere din partea cititorilor.

La conferințele lui Anestin, rostite întotdeauna cu o căldură care mergea la sufletul auditorilor, sălile erau arhipline. Pînă și în ultimii ani ai vieții, cînd boala survenită în urma excesului de muncă și lipsei de mijloace îl imobiliza săptămîni de zile în pat, Anestin a continuat să conferențieze în Sala Sindicatelor și în alte săli din București, iar cu două săptămîni înaintea morții sale, el a fondat o nouă revistă de popularizare.

Ar fi o nedreptate pentru învățații din vremea lui Anestin, dacă am prezenta ca generală atitudinea de desconsiderare total nejustificată, pe care unii au avut-o față de el. G. Țițeica a fost alături de Anestin atunci cînd acesta a întemeiat societatea „Prietenii Științei" și dr. C. Istrati l-a ajutat la organizarea unei Universități populare.

Tinerilor de astăzi, cărora drumul spre știință le e larg deschis, greutățile de care s-a lovit Anestin pot să le pară greu de înțeles. Dar pe vremea burgheziei ele nu erau nicidecum o excepție. Cu atît mai mare este meritul aceluia care a știut să le învingă. Cu ajutorul editurilor noastre — și în primul rînd al Editurii Tineretului, care trebuie să se gîndească serios la reeditarea lucrărilor rămase de la Anestin — tineretul nostru va putea cunoaște mai bine pe scriitorul popularizator, care poate fi pe drept cuvînt considerat ca unul dintre creatorii literaturii noastre științifico-artistice.

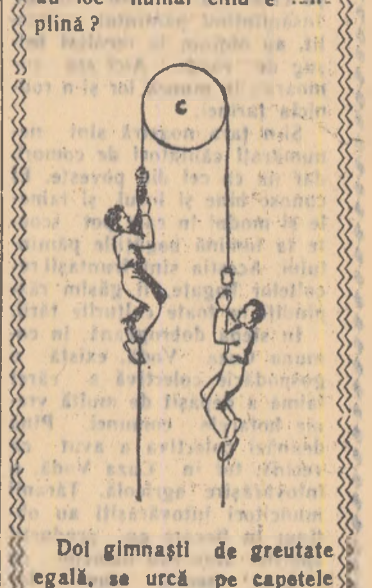
GÎNDIȚI-VĂ PUȚIN...

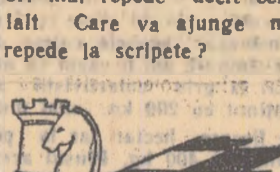
Se poate primi astăzi o telegramă expediată mîine?

De ce eclipsele de lună au loc numai cînd e lună plină?

Doi gimnaști de greutate egală, se urcă pe capetele unei frînghii care trece pe un scripete fix. Unul dintre gimnaști se urcă de două ori mai repede decît celălalt. Care va ajunge mai repede la scripete?

Trei tineri jucau șah. Fiecare juca cu cîte doi parteneri. Cîte partide s-au jucat în total?

Rînduri despre o știință tînără: reologia

Panta rei

Acum aproape 25 de veacuri, filozoful grec Heraclit din Efes, cel pe nedrept poreclit obscurul, spunea: „Panta rei", adică totul curge.

Este adevărat că bătrînul filozof vroia să spună doar că nimic nu-i neschimbător în această lume. Dar știința a demonstrat că toate substanțele curg cu adevărat.

Nu pare oare o glumă să vorbești despre curgerea sticlei solide, a oțelului netopit, sau a stîncilor încremenite? Și totuși acesta-i adevărul. Natura se dovedește a fi un experimentator îndrăzneț. Ea presează ghețarii în albiile lor, îi foarfecă sub acțiunea presiunii malurilor și a gravitației, și-i obligă să curgă la vale. Este adevărat că curgerea ghețarilor se face cu o viteză de un milimetru pe oră.

Sub acțiunea uriașelor forțe de forfecare, se deformează continuu, curg, în decurs de sute de milioane de ani, și lavele aparent încremenite. Și tot curgere este destinderea stîncilor care alcătuiesc pămînturile nordice ale peninsulei scandinave, care se înalță în fiecare an cu cîte un centimetru după ce au scăpat de sarcina crustei de ghiață, din perioada glaciară.

Dar și ceea ce ni se pare foarte fluid, poate să devină, în anumite condiții, rigid. La presiuni de cîteva zeci de mii de atmosfere, apa devine ghiață chiar la peste 200 grade Celsius.

Despre un corp care curge mai greu, se zice că este mai vîscos. Gazele sînt foarte puțin vîscoase, eterul este un lichid foarte fluid foarte puțin vîscos, iar apa, mai vîscoasă decît gazele, decît eterul, alcoolul, benzenul, are o vîscozitate foarte mică în raport cu uleiurile, glicerina, siropul de cofetărie, sticla etc. Dacă atribuim vîscozității apei valoarea 1, atunci vîscozitatea gazelor și a vaporilor este de cca. 0,01—0,02; vîscozitatea glicerinii 1400, a glucozei 10.000.000; vîscozitatea ghețarilor naturali este reprezentată prin numărul 10 urmat de 14 zerouri, iar stîncile au o vîscozitate reprezentată prin numărul 10 urmat de 24 zerouri.

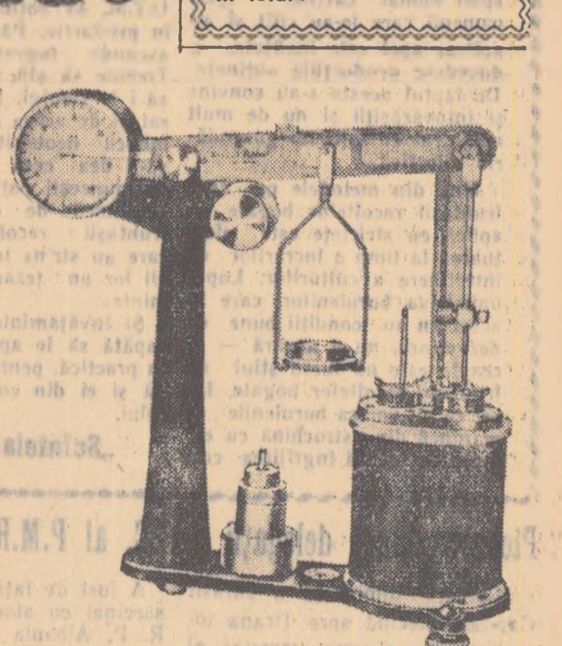
Deși încă în anul 1687 Newton a pus bazele studiului curgerii fluidelor, abia acum 25 de ani s-a constituit ca o disciplină științifică de sine stătătoare reologia, știința curgerii, care și-a împrumutat numele de la cuvîntul folosit de Heraclit din Efes reos — curgere.

Ca toate problemele științei, problemele reologiei sînt pasionante ca niște aventuri.

Este cunoscut fenomenul nisipurilor mișcătoare de pe țărmurile Normandiei, lîngă muntele Saint-Michel. Ele par uscate și tari. Poți să-ți așezi și rucsacul pe ele și nu se întîmplă nimic. Dar călătorul care se încumetă să facă cîțiva pași peste locurile unde domnesc aceste înșelătoare terenuri, se cufundă ca într-o baltă de îndată ce sub greutatea corpului său, nisipul își pierde vîscozitatea aparent mare, și devine fluid. Această transformare a unor corpuri aparent solide în lichide și invers, este un fenomen — cine ar fi putut crede? — foarte general, des întîlnit la numeroase soluții cu care are de-a face chimistul.

Dar au toate acestea vreo importanță practică? Nu sînt ele oare sterile căutări ale unor oameni puși cu tot dinadinsul pe descoperirea de curiozități?

Pentru a răspunde, să facem o mică plimbare imaginară. Iată, am ajuns la marile cuptoare care acultă foc și oțel topit. Ca reologi ce avem oare să căutăm aici? Ei bine, avem o treabă foarte importantă de făcut. Zgura care plutește la suprafața undelor fierbinți ale metalului topit ne poate spune foarte multe despre viitoarele calități ale oțelului. Să vedem cum se comportă zgura la curgere; să-i facem o determinare reometrică. Cu un aparat special pentru aceste condiții, aflăm multe despre comportarea la curgere a zgurii și de aci tragem concluzii prețioase cu privire la conducerea procesului de fabricare a oțelului.

REOVISCOZIMETRUL: aparat pentru cercetarea reologică a lichidelor obișnuite și a pastelor.

Să mergem mai departe. Iată cuptoarele de metale ușoare, unde se fabrică aliaje neferoase. Aici ne-ar putea fi de vreun folos reologia? Chiar compoziția aliajului poate fi determinată cu ajutorul unei simple determinări a vîscozității materialului topit la o anumită temperatură.

Ne îndreptăm apoi spre laboratoarele uzinelor care produc materiale de construcție. Vîscozitatea, consistența mortarului de beton ne spune dacă materialul prefabricat de beton va face priză bună și dacă va rezista la intemperii. Asfaltul, chiturile și toate materialele plastice și vîscoase folosite în această industrie, spun mult despre comportarea lor viitoare în construcția șoselii sau clădirii, dacă le faci determinările reometrice în laborator, dacă faci reologia lor.

In industria vopselelor și lacurilor am avea de zăbovit foarte mult pentru că de comportarea la curgere a vopselelor și lacurilor, determinate cu tot felul de aparate cum sînt vîscozimetrul cu bilă, cvasi-vîscozimetrul, reoviscozimetrul, depinde modul în care se vor comporta ele sub pensula zugravului sau în mașina de stropit.

Să poposim acum la laboratoarele industriei chimice și ale institutelor de cercetări chimice. Ca reologi putem să dăm o mînă de ajutor cercetătorilor prețioșilor polimeri. Reologia le oferă posibilitatea să rezolve problema grea a determinării greutății moleculare a polimerilor. In industria maselor plastice, a fibrelor sintetice, ca și în industria alimentară, reologia este acasă la ea. Ea urmărește consistența soluțiilor și pastelor, a aluaturilor, sucurilor, marmeladelor și ciocolatei, dă ajutor la calcularea paletelor pentru agitatoare, determină rapid procentul de substanță solidă într-o soluție.

Sîngele povestește și el, supus la determinări reometrice, despre conținutul în albumine al serului, despre numărul de globule ce le are.

Știință tînără, reologia a devenit un ajutor neprețuit al producției întemeiate pe tehnica și știința înaintată. Povestea ei, de puțină vreme începută, mai are multe surprize.

Farsele televiziunii în relief

Intîrziatul

CRITICA și bibliografie

O colecție interesantă pentru constructorii amatori

Ne aflam odată în cercul de aero și navomodele de la Palatul Pionierilor din București. Am avut prilejul să constatăm pasiunea cu care pionierii mînuiau sculele, dornici de a da viață modelului desenat pe tabla din sala cercului. Pe una din mesele de lucru am zărit o carte — D. Manolescu: „Jucării plutitoare și navomodele". La întrebarea noastră ni s-a răspuns că „după această carte unii pionieri încearcă să construiască cîteva navomodele". Am înțeles atunci odată mai mult, cît de bine venite sînt pentru îndrumarea activității practice a pionierilor și școlarilor, a tinerilor, lucrările cu acest caracter care apar în Editura Tineretului.

Au apărut în această editură pînă acum, o serie de lucrări dintre care cităm: A. Haralambie — „Construcții radiotehnice pentru amatori", Mariana Filip — „Pentru meșterii epruvetelor", D. Manolescu — „Construiți ceasornice"; N. Verziliu — „Cum să îngrijim plantele de cameră", L. Petrescu — „Chimistul casei". Trebuie să remarcăm că, în general, Editura Tineretului a reușit să răspundă unor cerințe privind îndrumarea activității practice a școlarilor în cîteva specialități: electrotehnică, radiotehnică, chimie, botanică, mecanică. Rolul principal al lucrărilor de îndrumare practică trebuie să fie acela de a complecta cunoștințele pe care le capătă elevii la școală, ajutînd la organizarea activității cercurilor pe materii, activitate care face parte din preocupările extrașcolare ale elevilor. Cu toate că lucrările apărute sînt căutate, studiate și, pe drept cuvînt, apreciate de tineri, pe marginea lor se ridică o serie de probleme.

O primă problemă privește organizarea conținutului fiecărei lucrări. Aproape toate lucrările citate mai sus încep prin descrierea fie a laboratorului, fie a atelierului de lucru al tînărului constructor, urmează descrierea uneltelor și apoi se dau cîteva îndrumări practice. Aceeași temă o tratează în introducerea lucrărilor lor atît L. Petrescu în „Chimistul casei", cît și M. Filip în „Pentru meșterii epruvetelor", fiecare autor păstrînd totuși personalitatea sa în prezentare. Deși autorii s-au străduit să nu se repete unul pe celălalt din păcate, aceasta nu le-a reușit în întregime. Lucrările din această colecție nu trebuie să repete noțiunile cunoscute și învățate de elevi la școală, ci, bazîndu-se pe aceste noțiuni, să se ridice la o treaptă superioară de tratare a acestora. Așa, bunăoară, M. Filip în lucrarea sa prezintă o serie de aparate pe care elevii le cunosc din laboratorul de chimie ca de pildă: stativul pentru epruvete, tripiedul, sita metalică cu asbest, clește etc., dînd apoi un întreg tabel cu utilaj pentru laboratorul de chimie. Ar fi fost mai bine ca în locul acestui tabel, în locul acestor noțiuni introductive cu care școlarii fac cunoștință în orele de chimie, autoarea să fi dat mult mai multe experiențe, la fel de interesante ca acelea prezentate în lucrare.

O a doua problemă se referă la realizarea unor desene și schițe pe cît posibil clare și care să nu dea naștere la diferite interpretări. Pe de altă parte, în unele schițe de construcție se dau cote și dimensiuni inutile. Poate că lipsa de claritate a unor schițe se datorește desenatorului, poate autorului; în orice caz trebuie să se dea o mare atenție acestei probleme. De asemenea, este necesar să se verifice înainte de publicare toate construcțiile, toate experiențele propuse de autor; ele ar trebui să fie date spre rezolvare cercurilor de specialitate din școli, sau caselor de pionieri spre a se constata dacă pot fi realizate în practică și pentru a primi eventuale sugestii de îmbunătățire.

A treia problemă constă în stilul de redactare a lucrărilor. O lucrare care merită să fie citată ca exemplu pozitiv în această privință este aceea a lui A. Haralambie — „Construcții radiotehnice pentru amatori". De la primul pînă la ultimul capitol, lucrarea este scrisă într-un stil îngrijit, clar și atrăgător. Din paginile cărții afli lucruri noi, ceea ce dovedește că autorul a acordat o mare atenție îmbogățirii conținutului cu noțiuni neîntîlnite în manualele de școală. De asemenea, lucrarea lui N. Verziliu: „Cum să îngrijim plantele de cameră" este scrisă într-un stil plăcut, clar, respectîndu-se adevărul științific.

Va trebui ca Editura Tineretului să-și îmbogățească tematica publicînd mai multe lucrări practice din domeniul agriculturii, utilajului agricol, din domeniul electrotehnicii, radiotehnicii etc. Să se aibă în vedere ca modelele, machetele, toate construcțiile care vor fi date în viitoarele lucrări ce vor apare în cadrul Editurii Tineretului, să poată fi executate de un număr cît mai mare de elevi, de tineri. Credem că Editura Tineretului va reuși să publice lucrări de calitate și mai bună care să răspundă cerințelor tineretului.

Pagină realizată de: A. CALISTRAT, A. LISEANU, F. NEGRU, A. OPRESCU, M. SOLOMON și J. WAGNER.

Secretarul organizației de bază

Praf și iar praf. Hurducăturile căruței ce-ți zdruncină creierii, iar de sus, ca o placă de metal incandescent apasă soarele în creștet.

— Mînă, mînă frățîe mai repede că mă topesc. Ai să duci la gospodărie numai un boț de seu topit. Ion Cocîi se uită mînios la omul care nici măcar nu catadicsi să-i răspundă și treptat încetă să mai vrea să mai gîndească, să mai dorească ceva. Se rezemă de oblonul căruței și picoti amorțit. O frază i se încurcă la jumătate „...pus pe drumuri..."

Se trezi scuturat de umăr.

— Am ajuns!

Ion își scărpină fața pe care praful amestecat cu sudoare se uscase, sări din căruță și întrebă de ființă.

Curtea gospodăriei era pustie. Nu se vedea nici țipenie de om. Cred că eu. Pe arșița asta! Se dezbrăcă pînă la brîu și-și turnă o găleată de apă rece pe cap. Se scutură înviorat. Și acum ce dracu să fac? Ce-i venit să mă trimeată aici? Și se gîndi cu puțină tristețe la răcoarea din sediul comitetului raional U.T.M. Cu cîteva ore mai înainte stătea liniștit într-un birou și discuta. De-abia venise de pe teren. Altă zăpușeală, alt praf. Și numai ce-l văd pe ăla că vine și mă strigă:

— Ioane, fugi la prim...

Și eu bucuros, mă duc fuga. Auzisem eu că mă duc secretar undeva și la drept vorbind mă și bucuram. Mă vede, rîde:

— Ce mai faci? Ce-ai învățat, ai?

N-am putut să-mi mușc limba atunci? Să fiu eu mai breaz. Omul poate glumise. Dar eu nu. Ii dau cu gura:

— Păi, de, ce-am învățat... Că d-aia merge prost. Ce-am învățat acum cinci ani. Că altceva... ce, parcă asta-i treabă? Cotizația, tabele, situații, statistici...

— Cum tovarășe, numai d-astea știi...

Pleci imediat la G.A.S. Panciu și iei munca de secretar acolo. E hotărîrea biroului. Și acolo să faci dumneata și altceva decît ce-ai învățat.

— Am să fac. Și ce s-a supărat așa? Ce i-am zis?

L-o durea și pe el, dar ce eu i-am spus parcă cu răutate...

★

...Au trecut cîteva luni de cînd un flăcău cu trupul amorțit de oboseală și mintea aleită de căldură, ghemuit într-o căruță, a intrat într-un nor de praf pe poarta gospodăriei de stat Panciu.

...Urca dealul încet, fără grabă, iar mîna îi mîngîia în treacăt butucii de viță. Ajuns sus se opri să sorbi cu ochii mari dealurile verde închis, verdele pătat al viței ce se întindea pînă dincolo de marginile vederii lui. Și deodată, ca un gospodar veritabil, Cocîi se apucă să socotească: atîtea hectare, atîtea zile pentru cules, atîta ... ne trebuie cam atîția oameni. De unde, de unde să-i luăm?

In seara aceea, într-una din încăperile gospodăriei un grup de tineri discutau cu aprindere.

— Nu, nu trebuie să mai trimitem pe oricine ca să aducă muncitori zilieri. Trebuie trimiși băieți pricepuți. Anul trecut am pățit-o. Am trimis niște... care au promis marea cu sarea și după două zile au plecat oamenii nemulțumiți.

— Ganea are dreptate, spuse Raicu. Dar eu zic altceva tovarășe. Ce, asta-i treaba U.T.M.-ului? De asta se ocupă conducerea. Te trimite directorul, te duci. Nu, să se descurce. El răspunde.

Ion se încruntă. Il pișca pe limbă o sudalmă. Dar nu, lasă-i să spună. Lasă-i să vorbească. Să spună tot. Hîm, nu-i treaba U.T.M.-ului. Dar care-i mă rog atunci treaba U.T.M.-ului? Se foi pe scaun iar Raicu se opri și-l privi.

— Păi nu-i așa tovarășe Cocîi?

— Spune, spune mai departe.

— Păi atît. Și se așeză.

— Eu zic la fel să ne vedem de treabă. Ne-o trimite directorul, om merge, nu, pace bună.

In timp ce vorbise, Enache se uita pe fereastră nepăsător. Cînd termină îl privi pe Cocîi în față.

— Chiar așa zic, s-o lăsăm baltă, că ne pierdem timpul.

— Ce baltă mă? Ce baltă? — sări Ganea. Răspunde directorul... Dar tu nu răspunzi? Pierzi timpul... Du-te după fete dacă vrei și lasă-ne pe noi în pace.

„E greu, e greu, gîndi Cocîi, să muncești și altfel decît te-ai obișnuit, mai ales cînd după tine s-au învățat așa și ceilalți".

Sfatul băieților continuă pînă tîrziu și hotărîră ca utemiștii să aducă partea cea mai mare de zilieri.

— Mai e ceva, spuse la sfîrșit Cocîi. Băieți, cei care merg să recruteze să nu promită oamenilor marea cu sarea. Lasă-i să găsească mai bine decît s-au așteptat și atunci lucrurile vor fi în ordine. E bine? — se adresă el rîzînd lui Enache. Facem treabă?

— Păi dacă așa se pune problema, ce, nu putem? Vin eu cu tot satul după mine. Imi iau o ploscă de vin și plec în pețit pentru gospodărie. Vin ei cu lăutari cu tot.

Deci încă un pas, își spuse în sine Cocîi. In zilele culesului s-a văzut că angajamentul utemiștilor a fost realizat. Majoritatea zilierilor erau aduși de utemiști.

★

Intr-una din dimineți, cam pe la răsăritul soarelui, trei bărbați cam de aceeași statură urcau grăbiți poalele unui deal. Tăceau, iar din cauza mersului grăbit răsuflau greoi. Unul era tovarășul Anton Marin, secretarul organizației de partid, ceilalți, tovarășul Petna Gheorghe, directorul și Cocîi. Mergea cu ei și nu știa nici unde și nici pentru ce. Seara cînd l-au anunțat să se pregătească pentru a doua zi dimineață a întrebat, dar nu a vrut nici unul să-i spună precis ce și cum.

— Ai să vezi singur mîine dimineață. Este în orice caz ceva foarte important.

Ajunși sus se opriră să se odihnească pînă cînd se ridică soarele pe cer cam de două picioare. Și niciodată via nu era luminată atît de limpede și curat ca în ceasul acela de dimineață. Și pe întinderea vînătă a viei apărură clar și dureros zdrențe prin care se vedeau pete de pămînt, pete galbene, rușinate parcă de goliciunea lor.

— Vezi? La ora asta se văd cel mai clar. Cît pămînt irosit zadarnic! Și golurile astea parcă-ți reproșează, parcă te învinuiesc de ceva.

Tovarășul Anton se uită la Cocîi.

— Pentru asta te-am luat cu noi spuse mai apoi Petre. Cu pămîntul ăsta gol se pierd mii de kilograme de struguri.

...Și de aici porni Cocîi o nouă acțiune de U.T.M.

Chemă cei doi ingineri utemiști și se sfătui cu ei. Apoi discută cu toți tinerii din gospodărie. Și într-un timp relativ scurt făcură peste 11.000 de marcote în verde și uscat de la care se va putea strînge aproape 40.000 kg. struguri.

Să fie acesta un al doilea pas?

Stă seara cu un caiet în față și se gîndește. Cotizații, situații, toate astea și acum se fac fiindcă trebuiesc făcute, dar nu se rezumă totul la ele.

Se gîndi și începu să zîmbească. O dragoste neîmpărtășită, o alta înțeleasă greșit, o încurcătură la salarii, o retribuție mai mică decît se cuvenea, o carte ce nu se găsește decît într-un singur exemplar în bibliotecă și pe care se ceartă mai mulți, fapte mărunte, fapte devenite astăzi cotidiene și toate, toate rezolvate prin organizația U.T.M. Pretențios, îndrăzneț, dar plăcut.

P. ISPAS

AZI

ÎN BUCUREȘTI

CINEMATOGRAFE: **Patria, V. Alecsandri, Infrățirea între popoare, Elena Pavel** (sală și grădină), **Libertății** (sală și grădină): Ganga; **Magheru, Popular**: Carola Lamberti; **Republica, București, Vasile Roaită, Alex. Sahia, Aurel Vlaicu**: Pe răspunderea mea; **Filimon Sîrbu** (sală și grădină), **Lumina**: Vagabondul (seria I-a); **I. C. Frimu, 1 Mai** (sală și grădină), **Olga Bancic** (sală și grădină): Semne particulare; **Central**: Caravana; **Victoria**: Vagabondul (seria a II-a); **Tineretului**: Ali Baba și cei 40 de hoți; **Maxim Gorki, Timpuri Noi**: In Afganistanul prieten, Pe pămîntul primitor al Birmaniei; **Alexandru Popov, Cultural, Munca**: Cavalerul fără lege; **Grivița**: Muzică și dragoste; **8 Martie, T. Vladimirescu**: Drum însîngerat, **Unirea** (sală și grădină): Trei starturi; **Constantin David**: Giuseppe Verdi; **Flacăra**: Cercul diabolic.

Radio

Selecțiuni din programul de vineri 25 mai

PROGRAMUL I

5.10 Muzică ușoară romînească; 6.45. Emisiunea „Bună dimineața, copii"; 8.10. Valsuri instrumentale; 9.00. Muzică ușoară; 12.35. Melodii populare din R.S.S. Moldovenească; 13.05. Cîntă Puica Alexandrescu; 13.28. Lucrări concertante în interpretarea violonistului Jascha Heifetz; 14.45. Cîntece și jocuri din țări de democrație populară; 14.48. Concert de estradă; 15.35. Dansuri simfonice romînești de Pancio Vladigherov — orchestra Filarmonică din Sofia, dirijor Sașa Popov; 16.15. Emisiunea pentru tinerii ascultători „Să ne cunoaștem patria": „Pădurea Letea", reportaj literar de Traian Coșovei; 17.00. Muzică ușoară romînească; 18.40. Muzică ușoară sovietică; 19.30. Gazeta Radio; 21.15. Teatru la microfon: „Năpasta" de I. L. Caragiale; 23.15-23.55. Concert Beethoven. Programul cuprinde: uvertura „Egmont", — orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu", dirijor George Georgescu; Simfonia a IV-a în Si bemol major, orchestra simfonică N.B.C. dirijor Arturo Toscanini — nouă înregistrare.

PROGRAMUL II

14.05. Cîntă Ansamblul de cîntece din R.S.S. Bielorusă, dirijat de Sirma; 14.45. Rapsodia a II-a în Re major de George Enescu, orchestra Filarmonică de Stat „George Enescu", dirijor George Georgescu; 15.00. Buletin de știri; 16.00. Radiojurnal și buletin meteorologic; 17.00: Cîntec despre oastea lui Igor (prezentare în montaj literar-muzical); 17.30: Muzică ușoară de Ștefan Kardoș; 18.00. „Oameni de artă despre viața și creația compozitorilor": Bernard Shaw despre Richard Wagner; 19.00. Actualitatea în țările socialiste; 19.30. Pagini alese din muzica populară romînească; 20.00. Jurnalul satelor, 20.15. Inregistrări primite din partea Radiodifuziunii austriace Al treilea concert simfonic din Săptămîna festivă „Mozart-Salzburg 1956". 22.00. Radiojurnal și buletin sportiv. 23.00—24.00. Concert de noapte.

Vizita delegației Sovietului Suprem al U. R. S. S.

La Palatul Marii Adunări Naționale

Miercuri dimineața, membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. care sînt oaspeții țării noastre au făcut o vizită la Palatul Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii: C. Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, Tiță Florea și P. Niculescu, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, Fl. Dănălache, T. Iordăchescu, St. Nițulescu, Al. Rogojinschi, M. Socor, dr. Elena Vîlcoci deputați în Marea Adunare Națională, Anton Vlădoiu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei și Steliana Năstăsescu, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

A fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Deputații Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-au întreținut prietenește cu deputații Marii Adunări Naționale a R.P.R. Oaspeții au vizitat apoi Palatul Marii Adunări Naționale.

La „Casa Scînteii"

Ieri la amiază, delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. a făcut o vizită la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.

Oaspeții au fost întîmpinați la intrare de către tovarășul Sorin Toma, redactor șef al ziarului „Scînteia", tovarășul N. Dumitrescu, directorul general al combinatului, Paraschiv Becar prim secretar și Ion Magheru, secretar al Comitetului raional I. V. Stalin al P.M.R., și de către muncitori și funcționari ai Casei Scînteii.

Inainte de a începe vizita, tov. N. Dumitrescu le-a făcut un scurt istoric al construcției combinatului.

După aceasta oaspeții au început vizitarea combinatului. Mai întîi au intrat în sala de linotipe. Oaspeții au privit cu atenție mașinile și au studiat cu viu interes procesul de muncă din această secție. De aici oaspeții au pornit mai departe pe lungile coridoare pe care erau înșiruiți numeroși muncitori și funcționari care îi salutau cu bucurie și simpatie. Oaspeții au intrat apoi în hala mare în care sînt instalate uriașele rotative care scot cele 2.000.000 de ziare pe care cititorii le primesc în fiecare zi. Aici oaspeții au stat de vorbă cu numeroși muncitori interesîndu-se despre felul în care muncesc, punîndu-le întrebări în legătură cu viața lor personală. Pe tînăra Cotea Maria oaspeții au întrebat-o de pildă de cît timp muncește în combinat și dacă îi place această meserie. Maistrul mecanic Ciocan Iosif și-a întrerupt cîteva clipe lucrul la reparația unei mașini și a discutat prietenește cu oaspeții.

La legătorie delegații au privit cu admirație pe muncitorii care legau cu măiestrie cărțile traduse din limba rusă. Privind o carte a lui K. Fedin un oaspete a spus muncitorilor:

— Mie îmi place foarte mult Fedin și sînt bucuros să văd că e tradus și la d-voastră — și mai ales în asemenea condiții grafice minunate.

Cîțiva oaspeți s-au oprit și în fața gazetei de perete a postului U.T.M. de control, interesîndu-se de conținutul articolelor și caricaturilor.

Inainte de plecare, oaspeții au mulțumit pentru ospitalitatea cu care au fost primiți de către muncitorii Combinatului Poligrafic Casa Scînteii și au scris în cartea de onoare „Un combinat minunat. Urăm succes bunilor noștri prieteni. Delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S.".

S. IONESCU

★

In cursul după amiezii, membrii delegației parlamentare sovietice au asistat la întîlnirea de fotbal dintre echipele C.C.A. și Luton Town, disputată pe stadionul „23 August" din Capitală.

Seara oaspeții au făcut o plimbare cu vaporașul pe lacul Herăstrău.

Oaspeții sovietici vizitează secția legătorie de la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

Succesul cursurilor de limba rusă

Intre 15 și 31 mai în întreaga țară au loc seminariile de sfîrșit de an ale cursurilor populare de limba rusă. La aceste seminarii iau parte peste 64.000 de cursanți, din 5.445 cursuri populare din ciclul 1,2,3 și avansați.

In Capitală au avut loc pînă acum seminarii de sfîrșit de an în peste 50 de întreprinderi și instituții, printre care, uzinele „Republica", „21 Decembrie", moara „Constantin David", Școala de pilotaj Popești-Leordeni, Mașinimport, sfatul popular al raionului Lenin, Institutul de seruri și vaccinuri „Dr. I. Cantacuzino", Institutul de endocrinologie „C. I. Parhon", spitalul Witting, O.C.L. Alimentara etc.

Seminariile de sfîrșit de an marchează un mare progres față de anii trecuți. Foarte bine de pildă s-au prezentat cursanții de la cercul de avansați al uzinelor „21 Decembrie", între care inginerul șef Șerban Traian, maistra Maria Ciocînea și alții, care de acum pot vorbi cu ușurință limba rusă.

Cei mai mulți dintre cursanții care au participat marți 22 mai la seminarul de încheiere, ciclul 2, de la uzinele „Republica", au obținut calificativul „foarte bine".

Pregătiri pentru recoltare

Paralel cu muncile de întreținere a culturilor, mecanizatorii, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea București fac pregătiri în vederea lucrărilor de recoltare.

In S.M.T.-uri au fost revizuite și reparate pînă acum 333 de tractoare, 293 de secerători-legători, 550 de dezmiriștitoare, mai mult de jumătate din numărul motoarelor pentru electrificarea ariilor și un mare număr de combine. Numeroase S.M.T.-uri printre care Grădiște, Ciorogîrla, Ciulnița, Odobeasca, Urziceni, Vînătorii Mici și Ulmet, unități fruntașe în muncile de primăvară, au terminat reparațiile la secerători-legători și sînt mult avansate cu lucrările de revizuire și reparații a celorlalte mașini agricole și a tractoarelor.

Lucrările de pregătire a uneltelor și mașinilor agricole pentru campania de recoltare sînt avansate și în gospodăriile colective, întovărășirile agricole și în gospodăriile individuale din regiune. In aceste unități s-au reparat peste 1600 de secerători simple, 150 de secerători legători, peste 150 de batoze și locomobile etc.

Peste cîteva zile în regiunea București vor începe lucrările de amenajare la noile arii care vor fi electrificate anul acesta.

Mecanizatori fruntași

Mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Hunedoara au îndeplinit planul lucrărilor agricole de primăvară. Cele mai frumoase realizări au fost obținute de cei de la S.M.T. Orăștie care au depășit planul cu 11 la sută și cei de la S.M.T. Alba Iulia cu 7 la sută.

In stațiuni s-a început revizuirea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole care vor fi folosite la lucrările de recoltare și treieriș. Pînă la 21 mai, în S.M.T.-urile din regiune au fost reparate 75 de batoze din cele 101 și 44 de secerători-legători din 47. Au fost reparate de asemenea toate cele 28 desmiriștitoare, precum și 57 motoare electrice din 66, pentru ariile de treier.

Incinerarea scriitorului Ion Călugăru

Numeroși scriitori și alți oameni de artă și cultură, studenți, oameni ai muncii, au condus miercuri pe ultimul său drum pe Ion Călugăru, unul dintre cei mai de valoare scriitori ai țării noastre, ziarist militant și publicist.

Corpul neînsuflețit a fost depus în sala Casei Scriitorilor „Mihail Sadoveanu" unde în cursul dimineții au venit să-i aducă un ultim omagiu numeroși scriitori, ziariști reprezentanți ai Ministerului Culturii, ai instituțiilor de artă și cultură, precum și numeroși iubitori ai literaturii.

In jurul catafalcului au făcut de gardă scriitori și ziariști, membri ai conducerii Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Uniunii ziariștilor din R.P.R., reprezentanți ai instituțiilor de artă și cultură.

La ora 14 a avut loc adunarea de doliu. Eusebiu Camilar și Nicolae Moraru, în numele Uniunii Scriitorilor din R.P.R. și Nestor Ignat, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia", au evocat personalitatea lui Ion Călugăru, care și-a închinat întreaga viață și activitate cauzei partidului și poporului muncitor. Ion Călugăru este exemplul scriitorului comunist pentru care literatura în toată măreția și frumusețea ei este imaginea luptei pentru o viață mai bună. Cunoscutul scriitor a fost și un militant de frunte al presei progresiste și de partid, care și-a închinat talentul luptei pentru promovarea unei culturi înaintate, legată de popor.

In acordurile solemne ale marșului funebru scriitori și ziariști au ridicat pe brațe sicriul cu corpul neînsuflețit.

Incinerarea a avut loc la crematorul „Cenușa" unde criticul literar Ov. S. Crohmălniceanu a adus un ultim omagiu dispărutului.

(Agerpres)

In preajma Conferinței internaționale a femeilor muncitoare

Miercuri a avut loc la Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. ședința Comitetului național de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare ce va avea loc în iunie a.c. la Budapesta. La ședință au participat tov. Mihai Mujic, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, membri ai Comitetului național de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare, activiști sindicali.

Tov. Ileana Banu, membru al C.C.S., a informat Comitetul național asupra lucrărilor ședinței Comitetului de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare, care a avut loc de curînd la Praga. S-a analizat apoi modul în care femeile muncitoare din țara noastră se pregătesc să întîmpine conferința internațională de la Budapesta și s-au luat hotărîri privind pregătirea și desfășurarea manifestărilor care vor avea loc cu prilejul acestui eveniment.

(Agerpres)

Participînd la concursul echipelor artistice

Cel de-al IV-lea concurs al echipelor artistice amatoare prilejuiește o caldă manifestare a înfrățirii naționalităților conlocuitoare.

In sala căminului cultural din comuna Ictar, la faza raională a concursului, echipa artistică din gospodăria agricolă de stat din Petrovaselo a prezentat un frumos dans popular sîrbesc, iar căminul cultural din aceeași comună — cinci numere noi ale orchestrei de fanfară. Echipa de dans și corul țiganilor au prezentat frumoase dansuri și cîntece la căminul cultural din Șuștra.

Corul, brigada artistică de agitație și echipa de dansuri a gospodăriei agricole de stat din Buziaș, prin programele lor de un înalt nivel artistic, au participat cu un răsunător succes la faza raională a celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice amatoare.

Corul, compus din 60 de persoane, a pregătit și prezentat cu acest prilej cîntecul „OGORUL", — compoziția profesorului Dumitru Stan, directorul Școlii populare de artă din Lugoj. Tema cîntecului este inspirată din viața și munca gospodăriei agricole de stat din Buziaș.

In cadrul concursului, brigada artistică de agitație a combătut — cu multă vervă satirică — lipsurile cantinei și neglijențele semetiștilor, ceea ce a avut ca prim rezultat înlăturarea deficiențelor existente. Totodată, din programul brigăzii artistice de agitație nu a fost omisă nici popularizarea unor fruntași în producție, ca Sabin Chira, Gheorghe Co..dă, Alexandru Jurescu, Valentin Murăraș, și alții.

Dintre membrii echipei de dans, care au participat la concurs, s-au evidențiat Iulian Drinovan și Ion Miu.

Pe lîngă succesul binemeritat, înregistrat la concurs, echipa culturală a gospodăriei agricole de stat — îndeosebi brigada artistică de agitație — sprijină activ campania muncilor agricole.

Corespondent
L. V. DUNĂREANU

Informații

● Lingviștii romîni Gheorghe Bolocan și Emanuel Vasiliu, au plecat marți în R. P. Bulgaria pentru a face schimb de experiență cu Institutul de lingvistică și Facultatea de filologie din Sofia.

● Marți a sosit la București scriitorul indian I. Yasphal. In timpul vizitei sale, oaspetele va lua contact cu diferite personalități culturale, va vizita instituții de cultură și diferite localități spre a cunoaște viața culturală din țara noastră.

La sosire, scriitorul indian a fost întîmpinat de reprezentanți ai Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea și ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

(Agerpres)

ȘI RÎDE LUMEA?

Ne-am întrebat și noi. Titlul spectacolului de estradă al teatrului din Bacău — „Să rîdă lumea" — era îmbietor și plin de făgăduințe. Mai puțin — în ce ne privește — prin satisfacția de ordin umoristic pe care o promitea. Dar nu era de loc lipsit de interes să vezi un spectacol de estradă — singurul din decadă — realizat, cum se spune, efectiv din resurse locale: autorii textului, localnici, ba chiar și membri ai colectivului; compozitorii și ei băcăoani, un colectiv de actori dramatici, aflați la primul spectacol de estradă...

Ei, și a rîs lumea? Răspunsul nu poate fi categoric pentru că într-un fel, e o chestie de temperament: o sală cu spectatori își are configurația ei psihică specifică, temperamentul ei propriu, în funcție de care — și actorii o știu prea bine — un cuplet întrerupt o dată cu aplauze la scenă deschisă, e primit altă dată cu indiferență rece. Sala spectacolului de duminică a fost, să zicem, judicioasă în aprecieri, neentuziasmîndu-se facil dar nici sgîrcindu-se atunci cînd însușirile literare sau actoricești ale numărului erau evidente.

Ce a plăcut? In primul rînd, — și aceasta o socotim nu prin criteriul cronologic al creării spectacolului, ci prin cel al calității sale — textul. Autorii — Radu Mircea Rățescu și Florin Gheuca — sînt spirituali și au vervă. Mînuiesc ușor un vers spumos — destul de rar gratuit — umoristic și adesea cu bune intenții satirice — presărat cu „poante" bune. Sînt jenați de șablon și caută să-l ocolească, deși acesta izbutește să se insinueze cu perfidie: îi revedem pe birocratul cu mînecuțe și ochelari pe vîrful nasului și pe ședintomanul demagog, pe ospătarul indolent și pe frizerul bacșișoman (autorii au, se vede, frizerofobie, atît de vehement și insistent e repetat atacul împotriva acestora). Ii recunoaștem pe bulevardiștii cu creastă și tălpi himalaice din caricaturile lui Rik și nu ne e străină nici imaginea nocturnilor înveseliți de sucul vrăjit al lui Bachus. Găsești totuși ceva proaspăt și personal mai în fiecare cuplet sau scenă — și aceasta te cîștigă. Autorii se referă critic la problemele locale, accentuînd elemente valabile și pentru alte locuri. (Ne-a mirat deci prostul gust cu care autorii s-au folosit de numele sau replicile lui Hamlet, mergînd pe linia de denigrare și bagatelizare a marelui erou shakespearian cu care eram serviți în revistele de altă dată). Trebuie să le mai recunoaștem autorilor textului încercarea — în parte izbutită — de a construi ingenios eșafodajul (de obicei debil) al spectacolului, de a nu repeta cu comoditate formule „din capitală", epatante poate în ochii unui nebucureștean; ei au soluționat cu destulă fantezie problema prezentatorului, aducînd ca un leit motiv în scenă un cuplu comic și un trio vocal feminin, au găsit — pentru construcția părții a doua a spectacolului — o idee viabilă scenic (cadrul de carte din „Editura Teatrului de Estradă", din filele căreia desprindem imagini critice, lirice, coregrafice...). Intr-un cuvînt: premiza spectacolului era valabilă. Regia — Radu Mircea Rățescu — a secondat-o: dinamică (foarte bine regizată sceneta „Cumpărătorii"), avînd simțul plasticii scenice, cu destulă eleganță uneori, a încercat să servească textul. Dar nu poți vorbi despre regie în afara actorilor. Și actorii — o spunem cu autentic regret — nu ne-au adus prea multe satisfacții. Cunosc actorii băcăoani și am văzut spectacole dramatice frumoase la ei, făcute cu inteligență și nerv artistic. Dar ei nu sînt — sau poate nu sînt încă — actori buni și pentru estradă. Trăgînd o imaginară linie la capătul celor aproape 30 de numere prezentate și, făcînd bilanțul realizărilor actoricești, ce aflăm? Nu prea multe, din păcate: o cîntăreață cu voce agreabilă, dar destul de stîngace încă, mai ales în duetele lirice (Lory Cambos), o actriță frumoasă dar complect lipsită de vervă (Ana Cristi), o alta, plină de temperament scenic, dar insuficient de prezentabilă pentru genul estradei (Lucia Iliescu), un actor cu umor sec pregnant, dar care riscă să cadă în manierism (C. Constantinescu), un altul, Florin Gheuca (unul din coautorii textului) comic, lipsit încă de o coloratură proprie și mulți alții, pe care nu-i prea reții după ce i-ai văzut. Să precizăm: ei nu „dărîmă" spectacolul dar nici nu-l ridică. Il mențin la linia de plutire ceea ce este dezolant pentru textul care ar fi putut genera un spectacol mult mai bun. Și, pentru estradă aceasta e destul de grav. Regia nu se poate socoti nevinovată de „corectitudinea" fadă a interpretării: o mai serioasă și mai adîncită muncă cu actorii ar fi fost, fără îndoială, fructuoasă.

Un singur tînăr s-a distanțat net de ceilalți, impunîndu-se cu violența talentului autentic: C. Rădulescu și-a spus cupletul „Mașina" cu o mimică și o gestică de o expresivitate rară, demnă de a fi cheltuită în mari creații dramatice. A fost, cum se spune, revelația spectacolului. Să nu uităm nici prezența scenică plăcută, degajată a lui Ion Mihăilescu. Credem că putea fi folosit mai mult.

Muzica lui Aurel Iancovici și Didi Steinboc, acceptabilă. Atît.

Finalurile unor asemenea note sînt de obicei amabile: „în ciuda lipsurilor, spectacolul dovedește..." Nu vrem să fim amabili, pentru că în acest caz amabilitatea ar fi formală și zîmbetul formal nu-l oferi prietenilor. Preferăm să le spunem actorilor din Bacău, deschis, în față: „Puteați face un lucru mult mai bun. Trebuie să vă gîndiți la asta. Mai ales dacă vreți ca „lumea să rîdă".

SANDA FAUR

DOUĂ MONTĂRI ale piesei „Impărătița lui Machidon"

DECADA DRAMATURGIEI ORIGINALE

Există un generos avînt tineresc în piesa „Impărătița lui Machidon" de Tiberiu Vornic și Ioana Postelnicu. Deși galeria personajelor este dominată de figurile vîrstnice ale lui Machidon și Maria Olteanu, conflictul dramatic se iscă și se dezvoltă în aria generației tinere: dragostea înfiripată între Lisaveta și Petrișor, căsnicia — otrăvită un timp de zvonuri — a lui Niculae și a Floricăi, gelozia criminală a lui Ilarie, — iată liniile de forță ale piesei. Dacă șovăielile lui Machidon încetează, faptul se datorește atitudinii integre a lui Petrișor, după cum „schimbarea la față" a Mariei e determinată de hotărîrea curajoasă a Lisavetei de a părăsi casa părintească. Se simte de-a lungul piesei ceva asemănător unui șuvoi de forță limpede și proaspătă care, răsturnînd în cale stavilele, scoate la liman cîteva personaje luminoase. Tocmai datorită acestui fapt, tabloul ultim nu este întru totul artificios sărbătoresc, ci constituie o încununare firească, o victorie bine meritată a unor tineri plini de energie. Dar același motiv face ca actul II să aibă ceva distonant: alături de linia de evoluție dramatică a celor două perechi, Niculae-Florica și Petrișor-Lisaveta, drama chiaburului Eftimie, sparge construcția piesei, abătînd interesul spectatorului de la conflictul principal.

Fără îndoială, piesa lui T. Vornic și I. Postelnicu, este o oglindă a noilor realități sociale ale satului romînesc. Dar problema întovărășirii se topește organic în frămîntarea dramatică prin care trec cele două vlăstare ale familiei Olteanu. Ori cît ar părea de ciudat, credem că figura centrală a Mariei care pare să cuprindă toată scena în primul și ultimul act, constituie numai un reflex al dramei tinerilor eroi. Ce înseamnă, la urma urmei, sfîșierea lăuntrică a Mariei Olteanu din actul I, dacă nu un comentariu amplificat al dramei familiare a lui Niculae și Florica? Cui se datorește intrarea în întovărășire a familiei Olteanu, dacă nu victoriei obținute de Lisaveta asupra inimei inchistate a mamei sale? Maria nu *poartă* nici o clipă acțiunea piesei, ci numai o *răsfrînge*, îi dă rezonanța dramatică.

O asemenea viziune asupra piesei oferă prilejul unei considerări comparative a celor două montări prezentate pînă acum în cadrul „Decadei dramaturgiei originale" de către colectivele teatrale din Sibiu și Timișoara.

Cu „Impărătița lui Machidon" Teatrul de Stat din Sibiu a oferit un spectacol de autentică atmosferă țărănească, realizat cu ajutorul unui colectiv omogen, sudat. Această unitate a montării și interpretării a pus în valoare tocmai elementele tinere: personaje, regizor, interpreți. Spre deosebire de spectacolul cu aceeași piesă la Teatrul Armatei din Capitală, în care interpreții lui Machidon și Maria au covîrșit restul distribuției, — în spectacolul sibian (dacă lăsăm la o parte creația excelentă realizată de Maud Mary în Maria și interpretarea oarecum simplistă a lui Tony Dimitrescu în Eftimie), întregul colectiv s-a menținut la un nivel artistic egal. In felul acesta factorii conflictului — care, după cum am spus, îi formează personajele tinere — s-au impus cu deosebire. Liviu Mărtinuș în Niculae a dovedit reale posibilități dramatice, realizate nu la modul colțuros, ci cu multă finețe și sensibilitate printr-o luptă lăuntrică împotriva bîrfelilor care tindeau să păteze cinstea soției sale. Debutantă, Viorica Răchita, ne-a oferit, în Frusina, o prezență cu totul integrată atmosferei rurale ardelenești, iar Angela Albani, în Florica un profil moral gingaș dar rezistent în stare să biruie dușmăniile celor din jurul ei. Petrișor în interpretarea lui Ion Bessoiu, s-a făcut remarcat printr-o simplitate încîntătoare, răsfrîngere a unui suflet deschis, curat. In fine, Mircea Hîndoreanu, în Ilarie, a constituit o prezență scenică interesantă, deși violența sa a atins pe alocuri corzi prea elementare, prea apropiate de instinct. Menținerea în același plan de realizare artistică, a majorității interpreților tineri (dintre care am amintit doar cîțiva) a făcut ca tabloul final sărbătoresc să aibă o prospețime și o vioiciune cu totul firească, lipsit de falsa spontaneitate a scenelor idilice întîlnite încă în destule lucrări din noua noastră dramaturgie.

Fără îndoială meritul principal al acestei realizări aparține regiei (Radu Stanca). Subliniind momentele umane, realizînd întreaga pondere a personajelor, dar lucrînd tot timpul cu finețe, regizorul a izbutit să dea un spectacol de mare autenticitate. Nu atît culoarea locală în decor și în limbaj (mai ușor de realizat de către sibieni, deoarece aparțin regiunii în care se desfășoară acțiunea), cît mai ales contopirea tuturor elementelor spectacolului într-un tot armonic constituie adevărata pecete artistică a acestei montări. De la rezolvarea, originală și prielnică intrigii, a decorurilor — rezultat al colaborării regiei cu scenografia (N. Lebas) — pînă la atmosfera țărănească ce scaldă, ca o undă de sunete și culori diurne, scena întreagă, — totul vădește fantezie și inteligență artistică.

Mult mai puține lucruri se pot spune despre spectacolul timișorean. Dintre tinerii interpreți ai colectivului, singurul care s-a evidențiat prin prezență scenică și o anume vîrtoșenie brutală, în rolul lui Ilarie, a fost Gh. Pătru. Deși situați pe linia firească a personajelor ce aveau de interpretat, atît Gh. Boiangiu (Petrișor) cît și Ioan Borst (Niculae) n-au avut suficientă greutate: primul a purtat o seninătate fără farmec, iar al doilea o frămîntare lipsită de dramatism. Personajele tinere ale piesei au fost, în felul acesta, umbrite, încît accentul a căzut pe drama lui Machidon, Maria și Eftimie. Desigur nu acestui fapt se datoresc rezervele noastre asupra spectacolului timișorean. Cele trei personaje își au greutatea lor specifică și, în măsura în care spectacolul ar fi realizat-o în planul autentic al artei, soluția ar fi fost tot atît de valabilă ca oricare alta. Dar regia artistică (Constantin Coman) nu a reușit să dea omogenitate interpretării, după cum nu a izbutit să creeze atmosfera unui adevărat sat ardelenesc poate și datorită decorului. Actul ultim a dezvăluit mai clar sărăcia viziunii regizorale, făcînd din el, o scenă de operetă, subliniată prin uniformitatea costumelor țăranilor (Felicia Avram) ca și prin mișcarea sprințară a Lisavetei (J. Ardeleanu) și vorbăria mucalită a Valeriei (Eugenia Melinte).

In deosebi, în montarea Teatrului de stat din Sibiu, piesa „Impărătița lui Machidon" a oferit publicului din Capitală viziunea colorată și proaspătă a satului romînesc, într-o îmbinare de maturitate artistică și avînt tineresc, care îndreptățește cele mai bune speranțe în viitorul scenelor noastre din diverse colțuri ale țării.

ȘTEFAN POPA

Noutăți DESPRE TINERETUL LUMII

Astăzi, mai mult ca oricînd în cadrul bogatei activități a tineretului lumii în lupta pentru pace, atrage atenția contribuția tinerelor fete. Să ne amintim numai de faptul că în luna august a anului trecut aproape zece mii de tinere fete au luat parte la Festivalul de la Varșovia. În capitala Poloniei populare, tineretul feminin și-a trimis reprezentante chiar și din țările unde femeia și tînăra fată sînt încă îngenunchiate, unde ele sînt aproape complect lipsite de drepturi. Pentru prima oară, de pildă, tinere fete din Africa neagră au venit de-a dreptul din țările lor. O tînără fată din India a sosit la această sărbătoare a tineretului pentru pace, cu cele 10.000 de semnături pe care le colectase împotriva folosirii bombei atomice. Pe lista rezultatelor Festivalului se remarcă succesul inițiativelor și întîlnirilor care au fost rezervate tinerelor fete.

La cererea tinerilor din diferite țări, Federația Mondială a Tineretului Democrat a creat la sediul său „biroul corespondenței internaționale". Cuvintele pace, prietenie, se întîlnesc pe toate scrisorile, atît pe cele ce pleacă, cît și pe cele ce vin din toate colțurile lumii. Zilnic, ziarul nostru, „Filles de France", primește numeroase scrisori de la tinerele fete franceze cerînd să corespondeze cu tinere fete din străinătate. Este neîndoielnic că tinerele fete, în ciuda miilor de kilometri care despart adeseori țările lor, vor să se cunoască. În numărul său din 2 aprilie, ziarul „Elle" ne informează că la întrebarea: „Ce vă îngrijorează mai mult în viitor?", tinerele fete din țările unde s-a desfășurat o astfel de anchetă au răspuns: RĂZBOIUL. Războiul este un teror de îngrozitoare necunoscut. Cîte vise și cîte fericiri n-a distrus războiul? Cîte milioane de copii n-au fost lipsiți pentru totdeauna de dragostea tatălui lor? Tinerele fete nu mai vor să retrăiască aceste clipe. Ele nu vor să crească mici orfani, ele nu vor ca bombele atomice să ardă și să le nimicească țara. Pregătirile de război agravează situația economică a tinerelor fete: sume enorme de bani se risipesc și aceste sume sînt suportate de populație. Cîte școli, centre de pregătire a ucenicilor, încurajare pentru tineret n-ar putea fi construite cu banii și munca ce sînt folosite pentru pregătirea războiului!

PREGATIREA INTILNIRII: în lume...

Tinerele fete căpătînd tot mai mult conștiința forței lor, a rolului pe care îl au de jucat în lupta pentru pace, pentru o viață mai bună, au primit cu entuziasm ideea unei întîlniri a tinerelor fete din Europa. Această minunată inițiativă privind tinerele fete o datorăm Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Federația a lansat anul trecut, în luna noiembrie, un apel către toate organizațiile naționale și internaționale de tineret pentru organizarea în comun a unei întîlniri a tinerelor fete din Europa pentru fericire și pace — întîlnire care va avea loc în această vară la Paris între 4 și 8 iulie.

Această întîlnire creează condiții prielnice pentru dezvoltarea în fiecare țară a unei munci susținute în rîndul tinerelor fete, ținînd cont de problemele lor specifice. Acolo unde nu există organizații ale tinerelor fete au fost create comitete care au drept scop să însuflețească pregătirile.

Să pomenim aici pe scurt unele din inițiativele luate. În Finlanda va fi ținut un concurs intitulat: „Cea mai frumoasă fotografie a patriei mele". Într-una din provincii, tinerele fete vor discuta în „parlamentul primăverii" despre problemele lor. În cadrul unei reuniuni se va trece în revistă folclorul Finlandei, se va organiza apoi un concurs de mode și altele. În Ungaria, 1600 tinere fete au luat parte la întîlnirea tinerelor fete din Budapesta, iar în cadrul întîlnirii naționale a tinerelor vor fi alese delegatele ce vor reprezenta Ungaria la Paris. În Austria, au fost deschise cursuri de croitorie pentru șomerele din Tirol; ziarul femeilor a inaugurat o mare dezbatere pe tema — „Viitorul fiicei mele", iar ziarul Tineretului Liber Austriac o altă dezbatere pe tema: „Proiectele mele de viitor". În Marea Britanie, la Comitetul festivalului scoțian, un grup de tinere fete muncitoare pregătesc participarea lor la întîlnire. În Republica Federală Germană, a fost inaugurată o dezbatere în cursul căreia tinerele fete denunță numeroasele greutăți pe care le întîmpină în muncă, în protecția sănătății etc. În Albania, luna aprilie a fost sărbătorită ca „luna tinerelor fete". Printre numeroasele inițiative luate în această lună s-au remarcat „săptămîna florilor", aceea a „prieteniei internaționale", în cursul căreia s-au dezvoltat schimburile de corespondență; au mai avut loc apoi conferințe despre viața tinerelor fete din alte țări și o mare serată la Tirana. În Republica Democrată Germană, au fost organizate conferințe pe tema: „tinerele fete de astăzi, femei și mame de mîine"; presa rezervă un spațiu mare întîlnirii și se fac pregătiri pentru o conferință națională, la care vor lua parte trei sute de tinere fete. În întîmpinarea întîlnirii de la Paris, tinerele fete din Cehoslovacia au invitat o delegație de treizeci de tinere din diferite țări europene, iar cele din Polonia au invitat opt tinere franceze. Din inițiativa tinerelor din Luxemburg, la frontieră va avea loc o întîlnire la care vor lua parte tinere din Luxemburg, Franța, Germania, Belgia și Olanda cu care prilej participantele vor discuta despre întîlnirea de la Paris și participarea lor la aceasta.

Nici cînd ca acum în întîmpinarea întîlnirii de la Paris, tinerele fete n-au luat hotărîrea de a lupta împotriva discriminărilor care mai există încă, îndeosebi în domeniul salariilor; este interesant de observat că marea revendicare — la muncă egală, salariul egal — devine o cerință din ce în ce mai acută a tinerei generații feminine. Pregătirile pentru întîlnire oferă posibilitatea de a fi denunțate proastele condiții de muncă, de a se pune cu hotărîre chestiunea calificării în muncă, aceea a orientării profesionale, a accesului tinerelor fete la toate profesiunile. Problema culturii, a sportului, a presei și a literaturii sănătoase pentru tinerele fete, ocupă de asemenea un loc însemnat în activitatea tinerelor fete din diferite țări.

Tinerele fete au deci o serie întreagă de frămîntări comune legate de viața și viitorul lor. Și ele sînt fericite că li se oferă posibilitatea de a se întîlni pentru a discuta împreună, pentru a-și îmbogăți experiențele și cunoștințele, pentru a întări legăturile de prietenie deja existente și pentru a face altele noi.

...și în Franța

Faptul că întîlnirea tinerelor fete pentru fericire și pace are loc în țara noastră constituie o mare cinste pentru tineretul francez și în primul rînd pentru organizația noastră — Uniunea Tinerelor Fete din Franța, care și-a asumat răspunderea de a asigura organizarea ei. Dar aceasta implică de asemenea mari obligații și Uniunea Tinerelor Fete din Franța își dă silința de a duce la bun sfîrșit aceste sarcini.

Uniunea Tinerelor Fete din Franța educă tinerele fete în spiritul prieteniei cu tinerele fete din lumea întreagă. Organizația noastră desfășoară o bogată activitate în acest sens atrăgînd cele mai largi mase de tinere fete în pregătirea întîlnirii. Problema războiului dus împotriva poporului algerian nu poate fi ruptă de preocupările cele mai urgente ale tinerelor noastre fete. Laolaltă cu toți patrioții francezi noi ne manifestăm solidaritatea cu lupta poporului algerian pentru cucerirea libertății. La inițiativa organizațiilor Uniunii Tinerelor Fete din Franța, mii de semnături au și fost strînse pe petiții cerînd pacea și începerea de negocieri în Algeria.

Pentru ca tinerele muncitoare, țărance, școlărițe, tinere fete din orașe și sate să-și poată exprima afecțiunea față de surorile lor din celelalte țări ale Europei, Uniunea Tinerelor Fete din Franța a editat „carnetele prieteniei". În acest fel chiar și acea tînără fată care nu va avea bucuria de a veni la întîlnire va putea remite mesajul unei delegate, împreună cu sutele de mici daruri pe care tinerele fete, cu degetele lor harnice se pregătesc să le confecționeze în toată Franța. Noi dorim ca toate participantele la întîlnirea de la Paris, prin mijlocirea delegației franceze, să simtă în jurul lor marea prietenie, fericirea pe care o avem de a le vedea adunate în capitala noastră, ca fiecare să plece zicîndu-și: „tinerele fete franceze sînt luptătoare hotărîte pentru pace, ele sînt prietenele noastre".

În această lună am pregătit întîlnirile muncitoarelor. Ele vor delega pe cele mai bune reprezentante ale tinerelor fete muncitoare din țara noastră, care vor face parte — împreună cu tovarășele lor alese în adunări, la sărbătorile de primăvară, în cartiere și la sate — din delegația celor 100 de tinere fete franceze, care va participa la întîlnire.

Acordînd o deosebită însemnătate acestei întîlniri, ele delegate să reprezinte diferitele straturi, diferite credințe și opinii politice din tineretul feminin, Uniunea Tinerelor Fete din Franța, va aduce contribuția sa la unirea tuturor tinerelor fete cu întregul tineret atașat cauzei păcii și idealului de progres social.

Marie Morvan
secretara națională a Uniunii tinerelor fete din Franța

„PENTRU UNITATEA TINERETULUI, PENTRU UN VIITOR MAI BUN"

La 21 mai și-a încheiat lucrările la Oslo cel de al 27-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist din Norvegia (U.T.C.N.).

Ziarul „Friheten" subliniază că pentru prima dată de la întemeierea Uniunii Tineretului Comunist Norvegian la congresul său au luat parte reprezentanții altor organizații de tineret din Norvegia și în deosebi ai Consiliului de stat al tineretului norvegian, ai Consiliului de stat pentru problemele tineretului, ai Comitetului de stat pentru problemele sportului și ai Ligii norvegiene a tineretului. La Congres au luat parte de asemenea reprezentanți ai U.T.C.L., ai organizațiilor de tineret din Polonia, R.D. Germană, Finlanda și Danemarca, precum și ai Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Congresul, care s-a desfășurat sub lozinca „Pentru unitatea tineretului, pentru un viitor mai bun", a ascultat darea de seamă a conducerii centrale cu privire la activitatea organizatorică a Uniunii Tineretului din Norvegia. Președinte al U.T.C.N. a fost reales Arne Jorgensen, vicepreședinte a fost ales Peer Svendsen.

„MAI MULȚI BANI PENTRU CULTURĂ"

După cum anunță presa, la Heidelberg (Germania occidentală) a avut loc o demonstrație a studenților în semn de protest împotriva situației grele care domnește în universitate la care au participat 5000 de studenți. Studenții purtau pancarte cu lozinci în care se protesta împotriva condițiilor cu totul necorespunzătoare în care sînt instalate universitățile, împotriva mîncării proaste din cantine și a lipsei de cadre didactice. În fața universității a avut loc apoi un miting sub lozinca: „mai mulți bani pentru cultură" la care au participat rectorul și numeroși profesori ai universității din Heidelberg.

S-au primit numeroase telegrame de solidaritate din partea celorlalte universități vest-germane. Rectorul universității prof. Schaffer a declarat că senatul universității sprijină cererile studenților.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, invitați să viziteze Suedia, Danemarca și Norvegia

MOSCOVA. — 23 (Agerpres). — TASS transmite:

La 22 mai, R. Sohlman, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei în U.R.S.S., A. Moerch, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Danemarcei și E. Brodland, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Norvegiei, l-au vizitat pe V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și în numele guvernelor lor au transmis lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., invitația de a vizita Suedia, Danemarca și Norvegia în prima jumătate a anului 1957. V. M. Molotov a mulțumit pentru invitație și a declarat că o va aduce la cunoștința lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

Acord sovieto-iugoslav în probleme de cetățenie

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul asupra semnării convenției între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Federativă Iugoslavia cu privire la reglementarea problemei cetățeniei persoanelor cu dublă cetățenie:

Intre 17 și 22 mai a.c., la Moscova au avut loc tratative între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia în problema încheierii unei convenții cu privire la cetățenie, convenție prevăzută de declarația sovieto-iugoslavă din 2 iunie 1955.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă și s-au încheiat la 22 mai prin semnarea unei convenții cu privire la reglementarea problemei cetățeniei persoanelor cu dublă cetățenie.

Prin prezenta convenție persoanelor care au cetățenia sovietică și cea iugoslavă li se acordă dreptul să aleagă în mod liber cetățenia pe care vor s-o păstreze. Persoanele cu dublă cetățenie care locuiesc pe teritoriul unuia din state pot, în decurs de un an de la ziua intrării în vigoare a prezentei convenții, să înainteze cereri în acest sens reprezentanței diplomatice a statului a cărui cetățenie vor s-o păstreze.

Interviul acordat de C. Pineau radiodifuziunii franceze

Corespondentul postului de radio francez, Payronne, a adresat ministrului Afacerilor Externe al Franței, Christian Pineau, care face în prezent o călătorie prin Uniunea Sovietică, o serie de întrebări cu privire la rezultatele tratativelor sovieto-franceze.

La întrebarea corespondentului ce impresii a cules ministrul Afacerilor Externe în cursul vizitei, mai ales în legătură cu declarația pe care a făcut-o înainte de a veni în U.R.S.S., că U.R.S.S. a pășit în mod ferm pe calea slăbirii încordării internaționale, Christian Pineau a răspuns:

„Scurta mea vizită la Leningrad și la Kiev mi-au confirmat în întregime această părere. Eu cred că poporul sovietic depune mari eforturi pentru a obține îmbunătățirea condițiilor existenței sale și în această privință, destinderea internațională, ca și multe altele, constituie unul din elementele necesare pentru ridicarea nivelului de trai al maselor".

La întrebarea dacă există în prezent posibilitatea de a se satisface marele interes care se manifestă în Franța față de realitatea sovietică și dacă oamenii de rînd sovietici manifestă același interes față de ceea ce se petrece în Franța, Pineau a dat următorul răspuns

„Dacă judecăm după cele cîteva cuvinte pe care am avut posibilitatea să le schimb pe stradă, la teatru și în alte locuri cu trecători sau spectatori, am căpătat impresia că toți acești oameni vor să afle multe despre Franța. Posibil că dificultățile de ordin politic și tehnic vor continua să împiedice schimbul reciproc în proporțiile dorite. Dar sînt convins că această primire făcută de poporul sovietic reprezentanților Franței va avea consecințe bune".

La întrebarea dacă este adevărat că textele rus și francez ale declarației interpretează în chip diferit problema algeriană, Pineau a răspuns: „Am avut mulți traducători care cu toții au confirmat că textele rus și francez sînt identice. În afară de aceasta, conducătorii sovietici au semnat cu mîna lor textul francez. Eu consider zadarnice aceste dispute care au fost născocite probabil pentru a provoca suspiciuni. În ceea ce mă privește, eu nu acord acestui fapt nici o importanță".

În încheiere corespondentul a pus ministrului o întrebare despre care singur a spus că are un caracter personal:

„La banchetele la care ați participat vi s-a spus cu multă voie bună „tovarășe Pineau". Nu vă pune aceasta într-o situație neplăcută?"

Christian Pineau a răspuns:

„Cîtuși de puțin. Acest lucru nu mă jenează cu atît mai mult cu cît în timpul activității mele în cadrul C.G.M., comuniștii, socialiștii și toți ceilalți ne spuneam unii altora „tovarășe" pentru că făceau parte cu toții din mișcarea muncitorească. Putem să fim sau nu de acord unii cu alții, dar cuvîntul „tovarășe" este un cuvînt care este simbolul colaborării și prieteniei și nu are o însemnătate politică".

În curînd dezbateri în Bundestagul de la Bonn asupra relațiilor inter-germane

BERLIN 23 (Agerpres). — Revista vest-germană „Der Spiegel" anunță că în viitorul apropiat va avea loc în Bundestagul de la Bonn o largă dezbatere asupra „...posibilităților de a se stabili legături mai strînse între cele două părți ale Germaniei". Această dezbatere a fost fixată în urma unei interpelări prezentate de toate fracțiunile parlamentare

Relatînd această știre „Der Spiegel" subliniază că pentru Republica Federală se conturează din ce în ce mai clar necesitatea de a stabili relații cu Republica Democrată Germană.

„RUȘII AU IMPRESIONAT, AU ZGUDUIT ȘI AU CAPTIVAT PE SPECTATORI"

La primul spectacol dat de artiștii de circ sovietici la Londra au participat peste 25.000 de persoane.

Ziarul „Daily Telegraph and Morning Post" scrie că spectatorii din Londra „sînt încîntați de programul excepțional de variat și bogat". Ziarul dă o apreciere deosebit de înaltă măestriei artistului Oleg Popov. Criticul Paul Sardgent scrie în ziarul „Daily Mail": „Rusia a cucerit Londra cu o uimitoare premieră a circului de stat din Moscova... Rușii au impresionat, au zguduit, și au captivat pe spectatori"...

În 24 de ore

VARȘOVIA. — La invitația Ministerului de Finanțe al R. P. Polone a sosit la Varșovia A. G. Zverev, ministrul Finanțelor al U.R.S.S.

DAMASC. — Răspunzînd invitației președintelui și guvernului Siriei, a sosit la Damasc venind de la Cairo o delegație culturală a R. P. Chineze.

CAIRO. — La 22 mai în prezența unui mare număr de persoane a avut loc pe aerodromul Al Maza festivitatea predării avionului sovietic „IL—14", oferit în dar de guvernul sovietic, primului ministru al Egiptului, Gamal Abder Nasser.

WASHINGTON. — După cum anunță agenția France Presse, președintele Eisenhower a avut luni o întrevedere la Casa Albă cu Charles Wilson, ministrul de război și amiralul Radford, președintele comitetului mixt al șefilor de stat major, în problema divergențelor de păreri ce există între conducătorii celor trei ramuri ale armatei americane: armata terestră, marina și aviația.

ROMA. — După cum anunță agenția Ansa, președintele Republicii italiene, Gronchi, a invitat pe A. Sukarno, președintele Indoneziei, să facă o vizită în Italia. Președintele Sukarno a acceptat invitația. El va sosi la Roma la 10 iunie.

LONDRA. — Opera regală „Covent-Garden" a anunțat că între 3 și 27 octombrie la Londra va avea loc turneul artiștilor de balet ai Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. La rîndul său, trupa engleză de balet „Saddlers Wells" va da spectacole pe scena Teatrului Mare între 14 noiembrie și 8 decembrie.

ROMA. — Societatea turistică din Milano „Grandi Viaggi" care, pe baza recentului acord de schimb de turiști între Italia și U.R.S.S., a organizat două excursii în U.R.S.S., a trimis președintelui Italiei, Gronchi și primului ministru, Segni, o scrisoare în care protestează împotriva faptului că pînă acum guvernul nu a acordat autorizațiile cuvenite pentru aceste excursii. Acest lucru, se arată în scrisoare, a făcut să se renunțe la prima excursie, iar a doua este periclitată.

NEW YORK. — După cum transmite corespondentul din Washington al agenției United Press, s-a anunțat oficial că Comisia pentru afacerile externe a Camerei Reprezentanților a hotărît să reducă cu un miliard dolari alocațiile pentru scopuri militare, cerute de guvern pentru efectuarea operațiunilor S.U.A în străinătate pe baza așa-numitului program „de asigurare a securității mutuale". Hotărîrea comisiei nu este definitivă, deoarece proiectul de lege cu privire la alocații trebuie să mai fie examinat în Camera Reprezentanților, în Comisia pentru afaceri externe a senatului și în senat.

Demisia lui Mendes-France

PARIS 23 (Agerpres). — Agenția France Presse informează că „Pierre Mendes France, ministru fără portofoliu, a demisionat din guvern în ședința de miercuri după amiază a Consiliului de Miniștri". France Presse precizează că această știre a fost comunicată presei la sfîrșitul ședinței, de secretarul de stat pentru problemele informațiilor, Jaquet, care a adăugat că „în ceea ce privește ceilalți miniștri radicali ei au anunțat că rămîn în guvern".

Intr-o scrisoare adresată președintelui Consiliului de miniștri Guy Mollet, Mendes France a motivat această hotărîre prin faptul că nu este de acord cu politica guvernului în problema algeriană. Observatorii politici din capitala Franței declară că dezacordul lui Mendes France cu politica guvernului nu se referă propriu zis la fondul problemei algeriene așa cum este abordată de guvern ci în special la modalitățile de reglementare a ei. Aprobînd măsurile militare sau mai exact afirmînd chiar că ele sînt insuficiente și că ar mai trebui trimise noi trupe în Algeria, Mendes-France se declară în același timp în favoarea unor măsuri politice spectaculoase care, după părerea lui, ar face posibil cîștigarea sprijinului populației musulmane din Algeria. În esență Mendes-France consideră că trebuie să se pornească de la o situație de forță mai favorabilă pentru a se depăși obstacolele care stau în calea unei reglementări ulterioare pașnice. „Mendes-France, precizează France Presse, consideră că Parisul acordă prea multă importanță punctului de vedere al populației europene din Algeria și insuficientă atenție opiniei musulmane".

Eisenhower și Dulles despre reducerea efectivelor armatei sovietice

WASHINGTON 23 (Agerpres). — La 23 mai a avut loc o conferință de presă a președintelui Eisenhower. Răspunzînd la întrebările corespondenților în legătură cu declarația guvernului U.R.S.S. în problema dezarmării, Eisenhower a spus că Statele Unite „vor saluta călduros" planul sovietic de reducere a forțelor armate dacă „el va duce într-adevăr la o reducere a forțelor armate".

Președintele a adăugat că acest plan trebuie studiat în mod amănunțit și că aplicarea lui trebuie urmărită cu atenție pentru „a ne convinge la ce se rezumă acest plan". Eisenhower nu a spus dacă Statele Unite intenționează să răspundă la declarația guvernului U.R.S.S. printr-o reducere a forțelor lor armate.

Eisenhower a arătat că recunoașterea Chinei de către Egipt „a fost o greșeală" dar că un singur gest nu poate distruge prietenia Statelor Unite.

Referindu-se la recenta explozie a bombei cu hidrogen provocată de Statele Unite, Eisenhower a spus că această bombă a fost mult mai puțin puternică decît cea anterioară, experimentată în 1954.

WASHINGTON 23 (Agerpres). TASS transmite:

La 22 mai a avut loc o conferință de presă a secretarului de stat al S.U.A., Dulles.

La începutul conferinței corespondenții i-au cerut lui Dulles să-și spună părerea asupra divergențelor în interpretarea dată de el, de ministrul Apărării, Wilson, și de Stassen, împuternicitul special pentru problemele dezarmării, a declarației guvernului U.R.S.S. în problema dezarmării. În răspunsul său Dulles a arătat că în ce privește motivele care stau la baza acestei măsuri a Uniunii Sovietice, se pot face „presupuneri aproape nesfîrșite". Dar, după cum a afirmat Dulles, el „nu vede motivele" pentru a considera că hotărîrea guvernului sovietic va duce la micșorarea „forței Armate Sovietice", și pentru a considera că această hotărîre nu ar urmări scopuri „de propagandă" etc.

Privitor la alte probleme, Dulles a declarat că Statele Unite regretă faptul că Egiptul a recunoscut China Populară și că Statele Unite nu găsesc că este indicat să contribuie la construirea barajului de la Assuan dacă vor constata că Egiptul primește ajutor din partea Uniunii Sovietice.

În privința intenției Angliei de a extinde comerțul cu China, Dulles a declarat că el a discutat această problemă cu S. Lloyd, ministrul Afacerilor Externe al Angliei, dar Statele Unite încă nu știu care vor fi rezultatele practice ale intențiilor englezilor de a utiliza mai liber așa-numita procedură „excepțională".

...și o părere despre felul cum Dulles informează poporul american

WASHINGTON 23 (Agerpres). — Într-un discurs ținut în statul Florida, Adlai Stevenson, care aspiră să candideze în viitoarele alegeri din partea partidului democrat, a acuzat din nou guvernul republican și în special pe secretarul departamentului de stat, John Foster Dulles, că nu spune adevărul poporului american în problemele de politică externă.

„Secretarul de stat — a spus Stevenson — nu a fost sincer cu poporul american atunci cînd a afirmat că noua politică sovietică este un semn de slăbiciune; de asemenea el nu a fost sincer cînd a declarat că recunoașterea Germaniei Occidentale de către guvernul sovietic constituie un triumf pentru Germania".

Afirmînd că în timpul guvernării republicane poporul american „a fost mai degrabă înșelat decît informat", Stevenson a subliniat necesitatea unei „reveniri la respectarea adevărului".

Scînteia tineretului — Sport

Un 5-1 semnificativ

Considerații pe marginea partidei dintre echipele Luton Town și C.C.A.

În încheierea transmisiunii sale de pe stadionul „23 August" din Capitală, crainicul sportiv al Radiodifuziunii romîne spunea: „Jucătorii Casei Centrale a Armatei merită felicitări pentru jocul prestat".

Din fericire trebuie să ne raliem acestei opinii, care aparține nu atît crainicului, cît celor peste 100.000 de spectatori care au asistat la palpitantul meci dintre apreciata echipă engleză de fotbal Luton Town și formația C.C.A.

Încăodată s-a dovedit că unsprezecele militarilor este cea mai în formă echipă romînească care și-a însușit în sistemul său de joc caracteristicile fotbalului modern: viteză în execuție, pase rapide, pătrunderi eficace. Oare ce au fost altceva cursele lui Constantin, Tătaru, Zavoda, combinațiile întregii înaintări, decît concretizarea sistemului de joc modern pe care și l-a însușit C.C.A.?

Spectatorul obiectiv, indiferent că este sau nu suporter al echipei C.C.A. a apreciat din suflet jocul excelent al fotbaliștilor militari, a răsplătit cu îndelungi, foarte îndelungi aplauze demonstrația fotbalistică de pe stadionul „23 August".

Ar fi greșit dacă s-ar crede că echipa engleză a prestat un joc inferior celui practicat în compania formației dinamoviste. Luton Town a luptat din toate puterile pentru un rezultat mai bun. Echipa engleză a dovedit însă din nou calitățile ei caracteristice pentru întreaga școală engleză de fotbal. Spectatorii noștri și-au amintit cu prilejul acestui meci de jocul din urmă cu ani pe care-l prestau formații de club din țara noastră: un joc mai puțin dinamic, cu izbutite execuții tehnice în care mingea gonește iar jucătorii realizează un ansamblu. Din fericire, fotbalul nostru actual a renunțat în bună parte la acest sistem de joc și l-a înlocuit după cum s-a văzut chiar și în partida de pe stadionul „23 August", cu un joc bazat pe viteză, cu pătrunderi periculoase, cu deschideri în adîncime.

În compania unui adversar cu un bogat palmares internațional (cu numai o săptămînă în urmă echipa Luton Town a întrecut puternica selecționată a Bratislavei cu 2—1) fotbaliștii romîni au învins echipa engleză cu un scor categoric: 5—1 (3—1). În primul rînd, jocul purtat într-o viteză derutantă, apoi sudura perfectă și metoda de joc aplicată, au fost armele principale ale formației romîne. Echipa engleză, deși posedă jucători cu o tehnică perfectă, a fost depășită de ritmul debordant impus de echipa C.C.A.

Victoria echipei C.C.A. vine să confirme încă odată că fotbalul nostru a pornit pe calea cea bună în ceea ce privește orientarea lui.

Cîteva cuvinte despre filmul meciului:

În primele minute ale partidei echipa engleză atacă hotărîtă să preia inițiativa. Scorul este deschis în minutul 11.

La o lovitură de colț, centrul atacant Pearce trimite balonul lui Davies, care centrează splendid și mingea este expediată fulgerător în plasă printr-o lovitură de cap a extremului stînga Adam. Egalarea survine în minutul 15. Tătaru intră în posesia mingii, demarează pe tușe, centrează balonul care este reluat direct în poartă de către Alexandrescu printr-o magistrală lovitură de cap. După două minute C.C.A. ridică scorul prin Constantin care înscrie spectaculos trimițînd mingea peste portarul Streten ieșit în întîmpinarea lui pentru a-i micșora unghiul. În minutul 38 echipa C.C.A. ridică scorul la 3—1. La o centrare a lui Tătaru, fundașul stînga al echipei engleze ezită să intervină și balonul intră în plasă sărind peste portarul Streten prins pe picior greșit.

La reluare echipa C.C.A. continuă să joace în același ritm rapid. Echipa engleză nu mai poate face față cadenței susținute a echipei bucureștene și cedează pasul. Tot mai numeroase devin fazele de gol în fața porții echipei Luton Town. În minutul 57 Bone trimite balonul lui Constantin care lansat reușește să înscrie în ciuda intervenției portarului englez. Fotbaliștii romîni fac o adevărată demonstrație de joc colectiv.

Echipa engleză atacă sporadic dar apărarea echipei C.C.A. are o sarcină ușoară, respingînd cu succes orice acțiune. Scorul meciului este pecetluit în minutul 75. Interul stînga al echipei C.C.A., Zavoda I, primește balonul de la Tătaru și trage fulgerător de la 20 m. în colțul de sus al porții, făcînd inutil plonjonul lui Streten.

În decursul meciului s-au remarcat de la echipa C.C.A., Tătaru, Zavoda I, Cacoveanu, Rădulescu (pentru prima dată într-un meci internațional) iar din echipa engleză Pearce, Adam și Shanks.

Echipele au aliniat următoarele formații: **C.C.A.:** Toma — Zavoda II, Rădulescu, V. Dumitrescu — Onisie, Bone, Cacoveanu, Constantin, (Bukossi), Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru.

Luton Town: Streten — Dunne, Kelly, Aherne — Jones, Shanks — Davies, Turner, Pearce, Groves, Adam.

În încheiere trebuie să arătăm că acest 5—1 obținut de echipa C.C.A. o situează în fruntea echipelor noastre. C.C.A. și-a creat ocazii de a marca, a practicat un joc clar și ceea ce este la fel de important a știut să marcheze. Cît despre echipa engleză, ne menținem aceeași impresie bună formată și cu prilejul primului meci.

★

În deschidere, echipa Dinamo București a învins cu 1—0 (0—0) pe Locomotiva Timișoara, într-un joc contînd pentru campionatul categoriei A.

S. SPIREA

U.R.S.S.—Danemarca 5-1

Pe stadionul Dinamo din Moscova, în fața a peste 80.000 de spectatori, s-a disputat la 23 mai întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice și Danemarcei. Victoria a revenit fotbaliștilor sovietici cu scorul de 5—1 (2—0).

Aeromodeliștii romîni la Budapesta

Fruntașii aeromodelismului din țara noastră părăsesc astăzi Capitala pentru a participa la un mare concurs internațional ce va avea loc la Budapesta între 25 mai și 5 iunie. Zilele trecute le-am făcut o vizită. Reprezentanții „aviației mici" tocmai terminaseră antrenamentul și se îndreptau către sala de lucru unde mai aveau de pus la punct unele amănunte la modelele cu care vom concura. Pe lîngă Alexandru Bedö, Andrei Budai, Ștefan Purice, George Craioveanu și Ariton Cassian, care vor concura, se mai aflau acolo și trei tovarăși din conducerea lotului care ne va reprezenta în R. P. Ungară: campionul de planorism Mircea Finescu, conducătorul echipei, Anania Moldoveanu, antrenorul și Ion Dumitrescu responsabilul tehnic al echipei. L-am rugat pe antrenor să ne dea unele amănunte în legătură cu concursul.

La Budapesta — ne-a declarat Anania Moldoveanu — ne vom întrece cu aeromodeliști din Uniunea Sovietică și din țări de democrație populară. Noi am mai avut ocazie să ne întîlnim cu prietenii noștri de peste hotare în mai multe rînduri. Anul trecut la Vchrlabi, în Republica Cehoslovacă, s-a dat o luptă serioasă pentru primul loc. Aeromodeliștii sovietici, ne-au lăsat atunci o impresie profundă. Sîntem siguri că și în acest an vom avea în ei un adversar serios dar și un prieten de la care poți învăța multe.

În discuția noastră s-a angajat și aeromodelistul George Craioveanu.

Nu trebuie să-i uităm — a spus el — nici pe aeromodeliștii iugoslavi. Anul trecut, prin participarea lor la concursul de la Vchrlabi, s-a mărit numărul concurenților pentru primul loc. Ei dispun de cîțiva sportivi de valoare. Dar ceea ce este mai important este faptul că la concursul de la Budapesta, spre deosebire de celelalte, s-a introdus în întrecere, conform regulamentului F.A.I., o nouă categorie — categoria de aeromodele acrobatice — în detrimentul categoriei „reactoare", care nu figurează pe lista concursului.

Ne-am despărțit de aeromodeliștii care vor pleca în R. P. Ungară, urîndu-le succes pentru cucerirea unui loc cît mai bun în clasamentul concursului.

În fotografie: constructorul Ariton Cassian la unul din antrenamente.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52